СЕРЕДА, 29 ЛИСТОПАДА 2006 РОКУ ■ № 226 (3976)



ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Голодомор — це гірше геноциду

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове і денне засідання 28 листопада

Верховна Рада розглянула два законопроекти про голодомор 1932—1933 років в Україні — за включення цього питання до порядку денного проголосували 227 народних депутатів.

Далі, на пропозицію двох фракцій, Партії регіонів та КПУ, було оголошено перерву. Після її завершення Євген Кушнарьов (фракція Партії регіонів) зазначив, що парламент повинен ухвалити таке рішення, яке забезпечить об'єднання всієї України. Саме тому фракція не підтримує використання терміну геноцид до голодомору у тому значенні, як він трактується у Конвенції ООН. Та пропонує включити до закону окреме визначення терміну «геноцид». Відтак Голова Верховної Ради Олександр Мороз запропонував народним депутатам перенести голосування з цього питання на вечірнє засідання, щоб звести всі пропозиції до єдиного документа. Та оскільки не всі фракції погодилися із цією пропозицією, головуючий оголосив чергову перерву.

(Закінчення на 2-й стор.).



Фракція Партії регіонів.



Фракція блоку «Наша Україна».

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

КОРОТКО

■ У Криму сім'я з чотирьох осіб отруїлася чадним газом.

■ У Закарпатській та Харківській областях прикордонники затримали 10 нелегальних мігрантів з Молдови.

■ У Херсонській області розпочала роботу спеціальна група з вивчення ситуації з усиновленням.

■ Учора у православних християн розпочався різдвяний піст.

■ Львівські рятувальники вилучили на території благодійного фонду 51 артснаряд часів Великої Вітчизняної війни.

■ У Тернополі через заборгованість від теплопостачання відключили три будинки.

■ Світовий банк прогнозує в 2007 році можливе сповільнення темпів зростання ВВП України до 4—5% (УНІАН).

■ НОВИНИ

Метро в столиці безпечне?

Осідання ґрунту не становить небезпеки для Київського метрополітену, заявив глава правління ВАТ «Київметробуд» Володимир Петренко на церемонії відкриття другого виходу на станції метро «Дарниця» Святошино-Броварської лінії в Києві. Відповідаючи на питання про можливість підтоплення деяких станцій метро внаслідок просідання ґрунту, В. Петренко сказав: «Метрополітен діє надійно. На всіх лініях метро ніякої небезпеки не існує. Потрібно проводити роботи, щоб зміцнити ґрунт. Замовником буде Київський метрополітен». На усунення просідань ґрунту потрібно виділяти 8 млн. грн. щорічно.

Раніше в. о. начальника Київського метрополітену Володимир Федоренко заявив, що на лініях метро виявлено серйозні осідання ґрунту, це може призвести до непередбачуваних наслідків. А поки що до непередбачуваних наслідків призвело чергове відвідування метро київським градоначальником Леонідом Черновецьким. Щоб догодити гостеві, для нього організували персональний експрес «Дарниця» — «Хрещатик», чим, м'яко кажучи, здивували звичайних пасажирів. На кожній зупинці потяг пригальмовував, щоб не зривати графік руху по всій вітці, але з вагонів чомусь нікого не випускали. Минаючи станції, пасажири намагалися додзвонитися колегам і рідним: «Спізнююся, з Черновецьким їду експресом без зупинок...»

Родина одразу збільшилася вдвоє

Ще один дитячий будинок сімейного типу відкрито на Тернопільщині. П'ятеро сиріт із Коропецької школи-інтернату відтепер називають мамою і татом Любов і Володимира Бальчосів із села Залісці Шумського району. Досі вони виховували п'ятеро своїх неповнолітніх дітей.

Шлях до створення дитбудинку сімейного типу для Люби і Володимира був довгим. Довелося подолати чимало організаційних труднощів, але тепер їхня мрія мати велику родину здійснилася.

Дедалі більше сімей на Тернопільщині відважуються на цей нелегкий крок — узяти на виховання сиріт. Ще минулого року тут не було жодного будинку сімейного типу, а тепер їх відкривають мало не щомісяця, **повідомляє наш власний кореспондент Любов ЛЕВИЦЬКА.**

■ ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ І ВИГРАВАЙТЕ!

Шановні друзі!

Продовжуємо публікувати списки пропозицій наших друзів, котрі люб'язно надають подарунки читачам, які передплатили на півроку або рік п'ятиразовий випуск газети «Голос України». Нам пропонують:

17. ТзОВ «Експрес», Одеса (директор — Павло Серебреник) — електричний фен.
18. ПКФ «Гали», Одеса (генеральний директор — Олександр Галицький) — настінні годинники.
19. Одеська дирекція «Укртелеком» (директор — Володимир Попов) — електрична кавомолка.
20. Акціонерне товариство «Санта Україна», Первомайськ, Миколаївської області (генеральний директор, голова правління — Євген Дирдун) — швейні вироби.

Шановні передплатники, надсилайте копії квитанцій — і ви станете учасником розіграшу подарунків.

Хай усміхнеться вам удача!



Увага!

**Редакція газети «Голос України» повідомляє, що з 1 грудня 2006 р. у відділі реклами буде змінено телефони:
454-81-34
на 453-44-56,
454-81-44
на 453-44-57**



СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Кожен білорус готувався до саміту

Учора в Мінську відбулася зустріч глав держав—учасниць СНД. У ній узяв участь Президент України Віктор Ющенко.

Відкрив засідання президент Білорусі Олександр Лукашенко. На початку свого виступу він привітав Емомалі Рахмонова з переобранням на посаду президента Таджикистану. Потім білоруський лідер привітав учасників саміту і відзначив, що «кожен білорус знав про сьогоднішній захід і готувався до нього».

(Закінчення на 5-й стор.).

Ширак святкує в колі друзів по НАТО, а Бушу не подарують рукавички

Сьогодні в Олімпійському спортцентрі Риги відбудуться основні переговори на вищому рівні представників країн—членів НАТО. За традицією найменшу — до 10 чоловік — делегацію на самітах НАТО має Ісландія. Тоді як лідера США супроводжують сотні членів делегації і 900 охоронців. Замість представницької урядової делегації України до Риги приїхав лише радник Президента Олег Рибачук. У нього, як і в інших гостей, є можливість особисто поздоровити з днем народження президента Франції Жака Ширака, якому сьогодні виповнюється 74 роки.

(Закінчення на 5-й стор.).

Не можна дозволити вивезти все

Уряд і надалі використовуватиме ринкові методи регулювання ринку зерна. На цьому учора наголосив Прем'єр-міністр Віктор Янукович під час спільного з'їзду Всеукраїнського союзу сільськогосподарських підприємств і Асоціації фермерів та приватних землевласників України, який проходив у Києві. Присутнім він нагадав історію, «коли спритні зернотрейдери ледь не залишили нас без зерна». У 2002 році був великий урожай, значні запаси збіжжя торгівці експортували. Наступний рік був несприятливий, а ті, хто вивіз, пропонували нам те саме зерно втричі дорожче.

За інформацією глави уряду, Україна нинішнього року вже продала за кордон хлібних культур на рівні середньорічних обсягів за останні 10 років. А зібрали пшениці менше, ніж торік. Отже, «претензії в частині дискримінації експортерів безпідставні. Тим паче таке втручання було вимушеним», **повідомляє наш оглядач Галина КВІТКА.**

(Продовження теми читайте на 8—9-й стор.).

■ ФОТОФАКТ



У селі Калаглія, що в Овідіопольському районі Одеської області, зустрів своїх маленьких вихованців оновлений дитячий садок «Сонечко». В урочистій церемонії відкриття взяли участь представники місцевої і районної влади, мешканці села.

Фото Андрія НОВАКА (Укрінформ).

Комітет Верховної Ради з питань економічної політики рекомендує парламенту відхилити проект закону про повернення майна базових галузей народного господарства, що перебуває у власності громадян і юридичних осіб, у власність держави (націоналізацію) (Інформуправління Верховної Ради)

Перший заступник глави секретаріату Президента України Арсеній ЯЦЕНЮК: «Віктор Ющенко може накласти вето на прийняті Верховною Радою напередодні розгляду проекту держбюджету-2007 поправки до податкового законодавства і запропонувати уряду компромісний варіант держбюджету» («Інтерфакс-Україна»)



Голодомор — це гірше геноциду

Ранкове і денне засідання 28 листопада
(Початок на 1-й стор.).

На початку ранкового засідання під час оголошення народними депутатами заяв та пропозицій Голова парламенту О. Мороз нагадав про трагічну подію шестирічної давнини — убивство журналіста Гонгадзе та оприлюднення плівок майора Мельниченка, яка визначила розвиток України на наступні роки, бо саме ця подія підняла людей на масові протести проти дій влади. О. Мороз зазначив, що якщо раніше влада брехала, що вбивство Гонгадзе — фальшивка, а сама просувала по службі причетних до цього злочину, то сьогодні, попри декларації, також не простежується істотного зрушення у розслідуванні справи Гонгадзе. Тож О. Мороз вважає, що, «якщо Верховна Рада не проявить політичної волі і не зажадає розкриття справи про вбивство Гонгадзе, цього не станеться ніколи».



Голова Верховної Ради України Олександр Мороз узяв участь у церемонії відкриття пам'ятної дошки журналісту Г. Гонгадзе у Верховній Раді України.

Представляючи президентський законопроект виконувач обов'язків голови Українського інституту національної пам'яті Ігор Юхновський зазначив, що на сьогодні існують науково підтверджені дані, які свідчать про злочинні дії влади зі створення штучного голоду в Україні. Чого лише варта постанова Раднаркому СРСР «Про охорону соціалістичної власності», видана у серпні 1932 року та названа у народі «законом про п'ять колосків», котра передбачала, що кожного селянина, в якого знаходили п'ять або більше колосків, влада мала право засудити до страти з конфіскацією майна. Окрім того, суть злочинних дій влади полягала в ізоляції великих територій в сільській місцевості через позбавлення селян права мати паспорт громадянина СРСР, через заборону селянам виїжджати з місць їхнього проживання, через оточення озброєними загонами каральних органів СРСР цілих територій, встановлення режиму «чорних дошок» до окремих сіл, який полягав у вивезенні з них усіх засобів проживання та насильницькій конфіскації у селян усіх запасів продовольства. І. Юхновський наголосив, що голодомор в Україні цілком підпадає під означення геноциду, наведене у Конвенції ООН від 9 грудня 1948 року про попередження злочину геноциду й покарання за нього, стаття 2 якої визначає геноцид «як будь-яке з діянь, які вчиняються з наміром знищити повністю або частково яку-небудь національну, етнічну, расову чи релігійну групу як таку, у тому числі шляхом «навмисного створення для якої-небудь групи таких життєвих умов, що розраховані на повне або часткове фізичне знищення її». Відтак доповідач зазначив, що президентським законопроектом пропонується визнати голодомор 1932—1933 років геноцидом української нації, а також передбачається адміністративне покарання за публічне заперечення голодомору. Стосовно виконавців цього злочину, то І. Юхновський вважає, що їхні імені мають бути розкриті і прощені.

Альтернативний законопроект, представлений Валентином Забарським (фракція Партії регіонів) відрізняється від президентського законопроекту лише тим, що визначає голодомор 1932—1933 років не як акт геноциду української нації, а як «злодіяння сталінського режиму проти людства, національну трагедію українського народу». Окрім того, цей законопроект не передбачає покарання за публічне заперечення голодомору. Представник Комітету Верховної Ради з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин Геннадій Удовенко зазначив, що комітет пропонує взяти президентський законопроект за основу, щоб підготувати його до другого читання.

Під час обговорення цього питання Олександр Голуб (фракція КПУ) зазначив, що комуністи визнали та засудили насильницьку колективізацію, але сьогодні цей законопроект хочуть використати «для розповсюдження практики неофашизму в Україні». Комуністи вважають, що цей законопроект є «політичною провокацією та антиісторичним документом», тож фракція КПУ його не підтримає. В'ячеслав Кириленко («Наша Україна») зачитав свідчення очевидців голодомору та підкреслив, що вони і є підтвердженням геноциду українського народу. «Наша Україна» вважає, що цей законопроект потрібно ухвалити в цілому. Василь Хара (фракція Партії регіонів) повідомив, що ООН визнала голодомор трагедією, а не геноцидом, бо «голод в СРСР не мав національних кордонів». Саме тому фракція визнає голодомор трагедією, а не геноцидом. Олександр Турчинов (БЮТ) заявив, що визнання геноциду українського народу — це іспит на совісність для всієї національної еліти та закликав ухвалити цей закон в цілому, бо «голодомор можна визнати геноцидом або ні». Ярослав Мендусь (СПУ) зазначив, що голодомор, безперечно, є геноцидом, але фракція пропонує підтримати цей законопроект з урахуванням того, щоб додати, що голодомор був трагедією всього українського народу.

Голова Верховної Ради Олександр Мороз, підбиваючи підсумки обговорення, сказав, що Президент погоджується з його поправками, які передбачають включення до преамбули законопроекту співчуття всім народам, які постраждали від цієї трагедії та заміну словосполучення «українська нація» на «український народ». Стосовно того, чи був голодомор геноцидом, то О. Мороз зазначив: «Коли влада свідомо нищить свій народ, то це не геноцид — це гірше геноциду».

Народні депутати привітали колег Володимира Іванова **(на знімку ліворуч)** та Дмитра Шенцева з днем народження.

На початку засідання присягу народного депутата склав представник «Нашої України» Микола Кульчицький.

На початку вечірнього засідання Верховна Рада прийняла закон про визнання голодомору 1932—1933 років геноцидом.

Сергій ЛАВРЕНЮК.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА, Анастасії СИРОТКІНОЇ.

■ САМОВРЯДУВАННЯ

Погляд муніципальної громадськості

Сучасний стан та перспективи муніципального і регіонального розвитку в Україні, а також реформування публічної адміністрації в Україні на місцевому та регіональному рівні обговорено на загальноукраїнському «круглому столі», який провели у Києві Національна рада з питань державного управління та місцевого самоврядування, Фонд сприяння місцевому самоврядуванню України, Програма сприяння парламенту України університету Індіани та низка інших неурядових організацій.

Учасники зібрання — народні депутати України, представники уряду та секретаріату Президента України, регіонів та територіальних громад, вчені та міжнародні експерти — проаналізували можливі зміни до Конституції України у частині місцевого самоврядування та вдосконалення чинного законодавства, обговорили пріоритетні напрями діяльності парламенту, виконавчої влади та органів місцевого самоврядування у сфері регіонального розвитку, механізми здійснення перетворень та досвід міжнародного співробітництва.

За підсумками дискусії опрацьовані документи буде передано на розгляд Національної ради з питань державного управління та місцевого самоврядування.

Вл. інф.

Економію видно вночі

На 454,4 тис. грн. дешевше обійшлося минулого й нинішнього року нічне освітлення вулиць у Херсоні. Це стало можливо завдяки встановленню за рахунок міської скарбниці 52 багатотарифних лічильників для обліку споживання електроенергії. «Нічна» економія бюджетних коштів на оплату електроенергії дала змогу збільшити кількість світильників майже на 20 відсотків. Нині їх налічується в обласному центрі 7002 одиниці. До всього ж тривалість освітлення з чотирьох годин на добу продовжено до десяти годин.

Щоправда, влада не сповіщає, скільки ж коштів витрачено на саму «економію», оскільки відомо, що навіть для приватника встановлення багатотарифного лічильника обходиться не менше як у 3,5 тисячі гривень.

Алла БРУСИЛОВА.

■ ВИБОРИ-2006

Фінал міського марафону



Полтавська міська територіальна комісія оприлюднила офіційні результати виборів міського голови, які відбулися 26 листопада. Найбільшу кількість голосів — 46 783 — набрав секретар міської ради і виконувач обов'язків міського голови Андрій Матковський, за якого проголосували понад 54 відсотки виборців. Друге місце зі значним відривом посів голова Київської райради Полтави Віктор Животенко — 23088 голосів.

Більшість спостерігачів схильні вважати, що серйозних підстав для визнання виборів недійсними немає. Голова ТВК Василь Похилюк також заявив, що серйозних порушень і перешкод у голосуванні, які могли б вплинути на хід волевиявлення полтавців, не зафіксовано. З цим погоджуються і представники ЦВК та Комітету виборців України.

Андрій Матковський — наймолодший міський голова за всю історію Полтави. Йому 42 роки. Депутатом нинішнього складу міської ради він став за списками партії «Батьківщина», яка підтримувала його й на виборах міського голови. До обрання секретарем міської ради і призначення виконувачем обов'язків міського голови працював заступником директора регіонального управління одного з банків, був начальником податкової інспекції Полтави.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтава.

На знімку: Андрій Матковський.
Фото автора.

Президент погоджується з поправками, які передбачають заміну словосполучення «українська нація» на «український народ»

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про інформацію Кабінету Міністрів України «Розвиток вугільної галузі України та запровадження енергозберігаючої моделі економіки — шлях до набуття енергетичної незалежності»

Заслухавши і обговоривши інформацію Кабінету Міністрів України з питання «Розвиток вугільної галузі України та запровадження енергозберігаючої моделі економіки — шлях до набуття енергетичної незалежності», Верховна Рада України відмічає таке.

Вугільна промисловість України є однією із найважливіших складових частин її енергетичної безпеки, оскільки вугілля — єдиний енергоносій, обсяги якого є потенційно достатніми для практично повного забезпечення потреб національної економіки.

Проте вугільна промисловість України за економічними, фінансовими, технічними та соціальними показниками перебуває у глибокій кризі. Це характеризується падінням видобутку вугілля, фізичним зношенням основних фондів, значним відставанням від передбачених проектами реконструкції та технічного переоснащення термінів введення потужностей, катастрофічним станом шахтного фонду.

На сьогодні 96 відсотків функціонуючих шахт працюють без реконструкції понад 20 років. Дві третини основного стаціонарного устаткування відпрацювало нормативний строк експлуатації і потребує термінової заміни.

У вугледобувній промисловості механізовані комплекси та прохідницькі комбайни сучасного технічного рівня становлять лише третину, а сучасні навантажувальні машини і стрічкові конвеєри — близько 15 відсотків. На шахтах, що розробляють крутоспадні пласти, майже 60 відсотків загального обсягу вугілля видобувається з використанням відбійних молотків.

Шахти України — у числі найглибших, найнебезпечніших та найменш економічних у світі. Як правило, розробляються вугільні пласти потужністю менше ніж 1 метр, значна частина з них залягає на глибині понад 700 метрів і має високий вміст метану.

Протягом двох десятиліть (з 1976 по 1996 роки) видобуток вугілля в Україні зменшився більше ніж у 2,5 раза. Державні та урядові заходи з реформування та реструктуризації вугільної галузі, розпочаті у середині 90-х років, не принесли очікуваних результатів і не привели до стабільного поліпшення роботи шахт та запланованого зростання вуглевидобутку. Значно погіршилася ситуація і з вирішенням питань соціального захисту шахтарів.

Сьогодні у зв'язку із суттєвим зростанням цін на природний газ у світі значно підвищилась увага до розвитку вугільної промисловості. В Україні для суттєвого нарощування вуглевидобутку можуть бути задіяні 67 резервних ділянок із запасами 13,1 млрд тонн та можливою потужністю з видобутку 124,9 млн тонн вугілля на рік. Але при цьому необхідно усунути наявну невідповідність надзвичайно важливого значення вугільної промисловості України для економіки та енергетичної безпеки держави і стану цієї галузі, який є вкрай важким за економічними, фінансовими, технічними та соціальними показниками.

Для стабілізації роботи підприємств галузі та нарощування вуглевидобутку в Україні необхідне комплексне вирішення проблеми розвитку шахтного фонду на сучасній техніко-технологічній основі та відтворення шахтобудівельного комплексу з його подальшим роздержавленням. Вугільна галузь потребує надалі збільшення обсягів державної підтримки, зокрема, за оцінками Міністерства вугільної промисловості України, у державному бюджеті на 2007 рік на це необхідно передбачити 6,9 млрд гривень.

У зв'язку з майбутнім вступом України до Світової організації торгівлі Уряду України необхідно розробити систему відповідних запобіжних заходів для забезпечення конкурентоспроможності вугільної галузі та подальшої державної підтримки вугільної промисловості на період її становлення і розвитку.

Потребує свого невідкладного розв'язання і кризова ситуація, що склалася у буровугільному комплексі, де за минулі три роки обсяг видобутку вугілля зменшився у 2 рази, а виробництво вугільних брикетів скоротилося у 5 разів. Це призвело до того, що соціальна напруга в м. Олександрія досягла критичної межі.

Щодо запровадження енергозберігаючої моделі економіки слід зазначити, що Україна має величезний потенціал підвищення ефективності використання енергії. За період 1995—2005 років зниження енергоємності ВВП забезпечувалося в основному за рахунок впливу наявного в промисловості структурного фактора, а саме: вартість постійної складової енерговитрат у собівартості продукції зменшувалася пропорційно до зростання обсягів виробництва, внаслідок чого динаміка зростання ВВП у цей період перевищувала динаміку споживання енергоресурсів.

Фактор енергозбереження є одним із визначальних для енергетичної стратегії України. При цьому слід зазначити, що на даний час структурний фактор як складова потенціалу енергозбереження вичерпаний, у зв'язку з чим для збереження наявних темпів зниження енергоємності ВВП (4—6% щорічно) необхідно терміново задіяти технологічний фактор потенціалу енергозбереження. Інакше, у разі невжиття кардинальних заходів, відставання показників енергоефективності економіки України від показників розвинутих країн стане хронічним. Це, у свою чергу, значно ускладнить в коротко- та середньостроковій перспективі конкурентоспроможність вітчизняного продукту на світовому ринку.

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Інформацію Кабінету Міністрів України «Розвиток вугільної галузі України та запровадження енергозберігаючої моделі економіки — шлях до набуття енергетичної незалежності» взяти до відома.

2. Рекомендувати Кабінету Міністрів України:

1) удосконалити систему управління вугільною галуззю;

2) враховуючи нові реалії та підходи в реалізації соціально-економічної політики України, у рамках реалізації Енергетичної стратегії України на період до 2030 року розробити та затвердити концепцію розвитку вугільної промисловості України. На її основі розробити поетапні державні програми розвитку вугільної галузі з установленням джерел їх фінансування:

поточну програму на 5-річний період (2007—2011 роки);

перспективну програму на період до 2030 року;

3) забезпечити впровадження:

механізмів розрахунків за поставлену вугільну продукцію відповідно до її калорійності, енерготехнологічної цінності та екологічної прийнятності;

системи незалежного контролю якості вугілля, що постачається на теплоелектростанції, в тому числі посилення статусу незалежних експертних компаній з визначення якості вугільної продукції;

вдосконаленої системи фінансування галузі з боку держави шляхом ефективної кредитної політики;

4) розробити та затвердити цільові галузеві програми:

промислового видобутку та використання шахтного газу метану;

використання низькосортного і бурого вугілля на теплових електростанціях за сучасними технологіями та у виробництві синтетичного палива;

спалювання вугілля із застосуванням новітніх високих технологій та обладнання;

фінансового оздоровлення та технічного переоснащення шахтобудівельних організацій;

охорони праці працівників вугільної промисловості України;

поліпшення системи охорони здоров'я шахтарів;

енергозбереження;

розвитку нетрадиційних і відновлюваних джерел енергії (передбачивши розділ з біопалива);

розвитку видобутку торфу;

диверсифікації джерел постачання нафти та газу;

5) розробити та впровадити державні програми «Допомога сім'ям загиблих шахтарів» і «Здоров'я шахтаря»;

6) внести пропозиції щодо запровадження мораторію на закриття шахт, що мають значні підготовлені запаси вугілля. Відпрацювати систему ефективного та швидкого фізичного закриття неперспективних шахт і зняття їх з реєстру.

Розглянути доцільність реорганізації підприємств вугільної галузі шляхом приєднання збиткових підприємств до більш рентабельних;

7) розробити проект комплексного розвитку видобутку та використання бурого вугілля для потреб теплоенергетики. Для підтримки виконання проектів єдиного технологічного циклу «видобуток бурого вугілля — виробництво електроенергії» розглянути доцільність створення окремого підприємства;

8) підвищити ефективність використання вугільних ресурсів, зокрема через:

реалізацію інвестиційних проектів єдиного технологічного циклу «розвиток видобутку вугілля — використання вугільної продукції на ТЕС, коксохімзаводах»;

укладення довгострокових контрактів між виробниками та споживачами вугільної продукції в Україні та за кордоном;

формування пільгових кредитних ліній іноземних і вітчизняних банків та створення спільних підприємств;

9) внести законодавчі пропозиції до Верховної Ради України щодо:

адаптації законодавства України до законодавства ЄС стосовно державного регулювання та ринкових механізмів функціонування вугільної галузі, приватизаційних процесів у вугільному секторі, а також механізмів ціноутворення на вугільну продукцію виходячи із світових цін;

гармонізації з нормами ЄС і СОТ системи державної підтримки та захисту інтересів вугільної промисловості;

особливостей розвитку та приватизації підприємств вугільної промисловості України;

підвищення престижності шахтарської праці, передбачивши гарантії та посилення соціального захисту працівників вугільної промисловості України;

захисту інвестицій орендарів, що працюють на шахтах;

10) з метою підвищення ефективності використання власних коштів вугледобувних підприємств опрацювати питання щодо звільнення їх від рентних платежів за користування надрами на ту частку, яка буде спрямована на оновлення виробництва та збільшення видобутку вугілля. Передбачити при цьому диференційований підхід відповідно до гірничо-геологічних умов видобутку;

11) з метою запобігання втраті надзвичайно важливих для економіки України гірничих підприємств та уникнення значних екологічних і соціальних проблем опрацювати питання щодо продовження мораторію на банкрутство таких підприємств, оскільки зміна власника без процедури приватизації може призвести до значних збитків держави.

3. Комітету Верховної Ради України з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки разом з Кабінетом Міністрів України прискорити опрацювання і внесення на розгляд Верховної Ради України законопроектів, спрямованих на стимулювання енергозбереження, застосування енергозберігаючих технологій та використання відновлюваних джерел енергії.

4. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки.

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м. Київ,
17 листопада 2006 року.
№ 373-V

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про інформацію Кабінету Міністрів України щодо діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування з розвитку фізичної культури і спорту

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Інформацію Кабінету Міністрів України щодо діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування з розвитку фізичної культури і спорту взяти до відома.

2. Кабінету Міністрів України:

забезпечити розробку таких законопроектів: про фізичну культуру і спорт (нова редакція); про державні лотереї; про Євро-2012 (щодо проведення в Україні фінальної частини чемпіонату Європи з футболу 2012 року); про внесення змін до статей 88 та 90 Бюджетного кодексу України (щодо здійснення видатків, що враховуються при визначенні обсягів міжбюджетних трансфертів, на заходи з фізичної культури і спорту з бюджетів сіл, селищ, міст районного значення та на утримання спортивних споруд з бюджету Автономної Республіки Крим та обласних бюджетів); про внесення змін до Закону України «Про закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти» (щодо спрощення тендерних процедур для забезпечення національних збірних команд України); про внесення змін до Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств» (щодо підтримки олімпійського, паралімпійського та спортивно-масового руху);

внести до Верховної Ради України пропозиції щодо звільнення від плати за землю закладів фізичної культури і спорту, а також спортивних споруд, що використовуються за цільовим призначенням;

при доопрацюванні законопроекту про Державний бюджет України на 2007 рік збільшити відповідно до потреби, обрахованої Міністерством України у справах сім'ї, молоді та спорту, обсяги видатків на проведення навчально-тренувальних зборів і змагань з олімпійських, неолімпійських видів спорту, спорту інвалідів, на утримання національних збірних команд, створення та розвиток матеріально-технічної бази спорту вищих досягнень;

щорічно передбачати у проекті Державного бюджету України видатки на програми з розвитку фізичної культури і спорту, довівши їх поетапне збільшення до обсягу не менше одного відсотка видаткової частини бюджету;

щорічно передбачати збільшення видатків у Державному бюджеті України на утримання закладів фізичної культури та спортивних об'єктів Міністерства освіти і науки України, Міністерства внутрішніх справ України, Міністерства оборони України, Міністерства аграрної політики України та кошти на фізкультурно-оздоровчі і спортивні заходи, що проводяться фізкультурно-спортивними товариствами «Динамо», «Колос», «Спартак», «Україна», та на утримання відповідних рад цих товариств;

забезпечувати надання з державного та місцевих бюджетів фінансової підтримки Національному олімпійському комітету України, його регіональним відділенням;

забезпечувати своєчасне та в повному обсязі виділення бюджетних асигнувань Міністерству України у справах сім'ї, молоді та спорту для здійснення видатків на розвиток фізичної культури і спорту;

затвердити соціальні нормативи забезпеченості населення спортивними спорудами;

опрацювати за участю Фонду державного майна України та Федерації профспілок України питання щодо передачі державі в установленому порядку баз олімпійської підготовки, які перебувають у власності професійних спілок та їх об'єднань;

вжити заходів щодо недопущення приватизації державного підприємства готелю «Спорт»;

унормувати питання щодо надання фінансової підтримки з Державного бюджету України базам олімпійської підготовки недержавної форми власності;

розробити та затвердити систему підтримки малого і середнього бізнесу з метою залучення додаткових джерел фінансування вітчизняного виробництва спортивного інвентарю та обладнання;

сприяти функціонуванню громадських об'єднань, мета діяльності яких спрямована на розвиток спортивної індустрії в Україні та просування і популяризацію відповідної вітчизняної продукції на ринку спортивних товарів і послуг;

ввести посади інструктора з фізичної культури у загальноосвітніх навчальних закладах та школах-інтернатах для дітей-інвалідів з метою проведення позакласної фізкультурно-оздоровчої та спортивно-масової роботи;

забезпечити підготовку фахівців зі спортивної медицини на базі Національного університету фізичного виховання і спорту України у співпраці з медичними навчальними закладами;

визначити порядок виділення з Державного бюджету України на конкурсних засадах грантів для проведення науково-дослідних робіт з актуальних проблем розвитку фізичної культури і спорту;

сприяти національній та міжнародній акредитації лабораторії Національного антидопінгового центру, передбачити виділення коштів для придбання необхідного обладнання;

внести зміни і доповнення до нормативно-правових актів у частині збільшення норм відшкодування витрат на відрядження офіційних делегацій національних збірних команд України за кордон для участі в міжнародних змаганнях, підвищення тарифних розрядів спортсменам і тренерам штатних збірних команд України, визначення норм витрат на проведення реабілітаційно-спортивних таборів і таборів фізкультурно-спортивної та соціально-психологічної реабілітації інвалідів;

удосконалити умови оплати праці тренерів-викладачів дитячо-юнацьких спортивних шкіл шляхом встановлення додаткових надбавок за високі спортивні досягнення вихованців, категорію дитячо-юнацької школи тощо, поширити на тренерів-викладачів пільгу щодо виходу на пенсію за вислугу років.

3. Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським державним адміністраціям, органам місцевого самоврядування:

щорічно передбачати в місцевих бюджетах на відповідний рік збільшення видатків на розвиток фізичної культури і спорту;

забезпечити розвиток мережі дитячо-юнацьких спортивних шкіл, спеціалізованих дитячо-юнацьких шкіл олімпійського резерву, включаючи відкриття таких шкіл та філіалів у сільській місцевості, центрів олімпійської підготовки, центрів фізичної культури і спорту інвалідів «Інваспорт», центрів фізичного здоров'я населення «Спорт для всіх» та спортивних клубів, у тому числі сільських фізкультурно-спортивних клубів;

здійснювати заходи щодо реконструкції, капітального ремонту, будівництва і утримання сучасних палаців спорту, спортивних комплексів, фітнес-центрів, плавальних басейнів, льодових та інших спортивних майданчиків для проведення регіональних, всеукраїнських, міжнародних змагань, масових фізкультурно-спортивних заходів та залучення до занять спортом широких верств населення, в тому числі осіб з обмеженими фізичними можливостями;

рекомендувати встановити для закладів фізичної культури і спорту, спортивних споруд тарифи за спожиті комунальні послуги та енергоносії на рівні, що затверджені для населення;

щорічно передбачати видатки в місцевих бюджетах для надання на пільгових умовах спортивних споруд незалежно від форм власності для фізкультурно-оздоровчої та реабілітаційної роботи серед інвалідів, обладнання цих споруд спеціальним інвентарем та забезпечити доступ до них осіб з обмеженими фізичними можливостями;

запровадити систему кадрового забезпечення сфери фізичної культури і спорту на місцевому рівні шляхом введення посад інструкторів з фізичної культури і спорту в сільських та селищних радах, за місцем проживання та масового відпочинку населення, а також у виробничій сфері;

забезпечити реалізацію заходів щодо формування позитивного іміджу фізичної культури і спорту у місцевих засобах масової інформації та через різні форми соціальної реклами;

надавати всебічну допомогу фізкультурно-спортивним товариствам у проведенні фізкультурно-оздоровчих заходів, галузевих та міжгалузевих спартакіад, спортивно-масової діяльності за місцем роботи та навчання, в утриманні спортивних шкіл усіх типів і підготовці резерву для національних збірних команд;

здійснювати заходи щодо покращення житлово-побутових умов чемпіонів та призерів чемпіонатів Європи, світу, Олімпійських, Паралімпійських, Дефлімпійських ігор, Всесвітніх ігор з неолімпійських видів спорту та їх тренерів.

4. Кабінету Міністрів України поінформувати Верховну Раду України про виконання цієї Постанови у жовтні 2007 року.

5. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань сім'ї, молодіжної політики, спорту та туризму.

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м. Київ,
17 листопада 2006 року.
№ 372-V.



Голова Фонду держмайна Валентина СЕМЕНЮК підкреслила, що потрібно завершити інвентаризацію державласності та прийняти закон про національне надбання, бо нині, за її словами, «стоять у музеї експонати по 12—13 копійок 1600 року виготовлення. А хто знає, скільки насправді вони коштують?» (РБК-Україна)

«Як Дніпро повік з Україною…»

Завтра, 30 листопада, у Міжнародному центрі культури і мистецтв (колишній Жовтневий палац) відбудеться великий ювілейний авторський концерт заслуженого діяча мистецтв України, поета-пісняра Віктора Герасимова. Початок о 17 годині.

«Голос України» — інформаційний спонсор цього вечора, присвяченого 65-річчю від дня народження та 50-річчю творчої діяльності ювіляра і названого словами «Як Дніпро повік з Україною...» з його пісні «Україно-світ».

■ У НОМЕР

Щоденна газета — раз на тиждень

Питання організації передплати та доставки читачам друкованих ЗМІ обговорювали під час учорашнього засідання секретаріату Національної спілки журналістів України. Проблем тут чимало, а одна з найгостріших — доставка.

Відділення «Укрпошти» часто неспроможні оперативно розповсюджувати друковані ЗМІ. Найбільше це б'є по щоденних газетах, які в деяких регіонах приходять до читача інколи лише двічі на тиждень, а часом поштарі за раз приносять по п'ять-шість чисел несвіжих «новин». Не завжди вчасно приходить до свого читача і «Голос України».

Присутні на засіданні редактори регіональних та загальноукраїнських видань критикували й реорганізацію вузлових поштових центрів, яку розпочала «Укрпошта», не зважививши на думку газетярів. Редактор одного з районних видань Херсонщини Валерій Горобець розказав, що друкування Новотроїцької газети, наприклад, довелося перенести із райцентру до Херсона (відстань між ними — понад 100 км.). І це замість того, щоб друкувати, сортувати та розвозити безпосередньо з райцентру і зберегти дешевшу місцеву друкарню, яка через зміни «загнулася». Та й це — не найгірша ситуація.

Інше питання — вартість організації передплати та доставки друкованих ЗМІ. «Укрпошта» заявляє про збитковість справи, а журналісти впевнені, що держава має дотувати галузь. Обурив учасників засідання законопроект «Про внесення змін до Закону України «Про державну підтримку ЗМІ та соціальний захист журналістів». Він має



на меті вилучити із закону пункт про те, що тариф на оформлення передплати та доставку видання не може перевищувати 40% собівартості одного примірника. Головний редактор «Голосу України» Анатолій Горлов, виступаючи на засіданні, висловив упевненість, що це — «правова ситуація, з якої потрібно шукати правовий вихід, адже Конституційний Суд України вже розглядав питання і виніс рішення про доцільність такого пункту в законі». Анатолій Горлов вніс пропозицію: щоб здешевити доставку, залучити, де це можливо, залізницю замість дорогого сьогодні автотранспорту.

Ігор Лубченко, голова НСЖУ, вважає, що винуватець бід газетярів — попереднє керівництво «Укрпошти», і вкотре запропонував співпрацювати на рівних умовах. Та присутні впевнені, що самих розмов мало, права й обов'язки друкованих видань та пошти потрібно переглянути і закріпити законодавчо.

Анна БОЙКО.

Київ.

На знімку (зліва направо): заступник міністра транспорту та зв'язку України Леонід Нетудихата, голова Національної спілки журналістів України Ігор Лубченко, генеральний директор Укрінформу Віктор Чамара.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Земля за долари

Крим. Під час передачі хабара у сумі 2,5 тисячі доларів правоохоронці затримали голову земельної комісії однієї із приморських селищних рад Алушти. Це, власне, була друга половина хабара, яку «слуга народу» намагався отримати в обмін на документи про виділення ділянки площею 1 га на узбережжі моря. Проти чиновника порушено кримінальну справу. Йому загрожує покарання у вигляді позбавлення волі на термін від 5 до 10 років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років та з конфіскацією майна, повідомили у пресслужбі прокуратури автономії.

Слід зазначити, що під час слідства з'ясувалося, що це не перша спроба чиновника отримати нелегальний прибуток. Раніше він вимагав 25 тисяч доларів за погодження виділення десятигектарної земельної ділянки для підприємницької діяльності. Але угода не відбулася — згоди на цю оборудку не дала сесія селищної ради.

Віктор ХОМЕНКО.

Судова кухня вітчизняної Феміди

Краще пережити кілька потопів, ніж один ремонт, кажуть люди. Наша країна перебуває в перманентному стані того ремонту. Але державницькою мовою це зветься реформами. Зараз той ремонт намагаються зробити на кухні в нашої Феміди.

Член Вищої ради юстиції України Олександр Задорожній каже, що кількість справ у судах з 2002 року збільшилась приблизно в 4 рази. Сьогодні суди України розглядають більш ніж 10 млн. справ на рік.



Мал. Сергія ТЕРЕЩЕНКА.

— Якщо суд розглянув оті 10 мільйонів справ, то є принаймні 5 мільйонів невдоволених. Я вбачаю це головною причиною, через яку виникає критика судової системи. Є багато ідей, як вирішити цю ситуацію, але у зв'язку з різними причинами системно до цього ми ще не підходили, — коментує «Голосу України» Олександр Задорожній. — Судова реформа, яка передбачена Конституцією, поклала на суд цілу низку негативних повноважень влади. Наприклад, вас зупиняє інспектор ДАІ за порушення правил дорожнього руху, але рішення про штраф приймає суд. Ви не сплачуєте квартплату, але рішення стосовно боржника знов-таки приймає суд.

Юридичний консультант українсько-американського бюро з прав людини Тетяна Яблонська вважає, що судову реформу Україна ще не починала. Вона стверджує, що корупція в судових органах існує.

— Проблема в низькій кваліфікації представників Феміди та їхніх моральних якостях. Вважаю, хто хоч як скомпрометував себе на посаді судді, повинен її звільнити. Необхідно вводити суд присяжних. Лише незаангажовані в судовому процесі люди можуть приймати чесні та виважені рішення, — каже правозахисниця. — А це зможуть робити лише незалежні фахівці.

Суддя залежний зараз від виконавчої влади: від неї одержує квартиру. Залежить і від голови суду, вважає адвокат Григорій Гінзбург.

— Якщо нескінченно скасовують рішення, що виносить цей суддя, він вважається поганим служителем Феміди. Та має бігати доводити щось керівництву, — каже адвокат. — У Верховному Суді я захищав якось засудженого суддю. Його звинувачували у винесенні неправосудного вироку. Насправді той вирок був правильним, але не таким, як вимагав голова обласного суду. Справу ми виграли. Хоча близько року він відсидів, поки скасовували вирок.

Протидіяти корупції в судах можливо лише за умови незалежності судді від місцевої влади, переконують експерти. А ще їм треба платити достойні зарплати, щоб не виникало спокуси брати хабара.

Ольга ВІТЕР.

Реактор зупинили через загоряння

В аварійному режимі, через загоряння масла в реакторному відділенні, зупинено реактор на другому енергоблоці Південно-Української АЕС. Загоряння сталося неподалік одного з головних циркуляційних насосів, що забезпечують охолодження реактора. Вогонь був ліквідований через півгодини. Повідомляється, що подія не призвела до порушень умов безпечної експлуатації блока.

Тепер проводять розохолодження реактора й оцінюють стан електричного двигуна насоса, котрий міг бути пошкоджений вогнем. Керівництво АЕС подало в диспетчерські служби енергосистеми країни заявку на зупинку блока до кінця доби 29 листопада.

Олена ІВАШКО.

Миколаївська область.

■ ЦИФРА

40 мільйонів гривень

— таких збитків завдали пожежі Одеській області протягом останніх одинадцяти місяців. Крім того, жертвами вогню в нинішньому році стали 202 особи, 11 із яких — діти. Знищено та пошкоджено 130 будинків. На жаль, і досі не виконано рекомендації зі створення пожежних команд: із запланованих 10 не створено жодної. Критична ситуація складається в Одесі — в місті, де панує справжній будівельний бум і зводяться багатоповерхівки, немає жодної пожежної драбини, за допомогою якої можна рятувати людей вище дев'ятого поверху.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеська область.

Пам'яті жертв газової атаки

У селі Кияж, що у Волинській області, урочисто встановили стальний хрест і пам'ятну базальтову плиту, на якій викарбувано: «У цій могилі поховані воїни російської армії, які загинули в боях на річці Стохід у 1914—1917 роках». Понад дев'яносто років тому, в роки Першої світової війни, неподалік села німецькі війська застосували отруйний газ. Про той жахливий злочин нагадує братська могила на околиці. Відтепер це жалобне місце буде видно здалеку.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

■ ФОТОФАКТ

Двічі на місяць голова Новослобідської сільради Ніна Чернякова та її водій доставляють у селище Партизанське, що в Путивльському районі Сумської області, продукти і пошту через болота гужовим транспортом. Інакше до п'яти мешканців, що живуть тут, не добратися.

На знімку: Ніна Чернякова (ліворуч) роздає замовлені продукти жителям селища.



Фото Володимира ЛЯХА (УНІАН).

■ КРИМІНАЛ

Самі в себе купили, ще й ПДВ не сплатили...

У Запоріжжі порушено кримінальну справу за фактом розкрадання державних грошей в особливо великих розмірах. У цьому підозрюють генерального директора одного з підприємств міста. Влітку 2003 року це ЗАТ придбало у власної дочірньої фірми нерухомість на суму понад 8 мільйонів гривень (ПДВ — більше 1,347 мільйона). Розраховувалися за допомогою двох векселів, без сплати ПДВ. Згодом «підприємці» подали до податкової інспекції документи про його відшкодування в сумі близько 1,307 мільйона гривень. За висновком податківців, цю суму шахраї переказали самим собі.

Микола МАНЬКО.

Запоріжжя.

Матір з двома дітьми можуть викинути з квартири

До редакції звернулася киянка Вікторія Шумак. Влітку її чоловік опинився за гратами. Печерський районний суд Києва за статтею 191 ч. 5 КК України засудив голову правління ВАТ «Науково-дослідний інститут склопластиків і волокна» Ігоря Шумака на сім років позбавлення волі з конфіскацією майна. Вікторія вважає — несправедливо. Тепер вона з двома дітьми може залишитися без даху над головою — квартира Шумаків оформлена на чоловіка. Цю бізнесову історію, що раптом перетворилася на кримінальний для подружжя жах, Вікторія виклала у своєму зверненні до Ніни Карпачової.

«Суто цивільну справу, — вважає вона, — було переведено до розряду кримінальних. Не було взято до уваги і те, що без батька залишаються двоє неповнолітніх дітей: доньки віком 2,5 та 14 років, що вони мають хронічні захворювання і що я, дружина, не працюю.

Підставою для винесення такого суворого вердикту суд, зокрема, вважає порушення моїм чоловіком Торгового кодексу Японії — аж цілих трьох статей.

Показово також, що засудили Ігоря Шумака за статтею, яка передбачає покарання для службових осіб — тоді як з матеріалів справи, гадаю, було цілком очевидно, що він таким не був», — пише Вікторія Шумак.

Валерій ДРУЖЕНКО.

P. S. Повний текст звернення перебуває на розгляді в. о. Уповноваженого Верховної Ради з прав людини Ніни Карпачової. Газета просить прокоментувати ситуацію. Отриману інформацію буде використано в подальших публікаціях.



Фото автора.

У конкуренції свої закони

***Адвокат засудженого голови правління ВАТ «Науково-дослідний інститут склопластиків і волокна» Ігоря Шумака Юрій Василенко вважає «суто замовною» порушену проти підприємця справу. Про це Ю. Василенко заявив на прес-конференції в УНІАН* (на знімку).**

Він повідомив, що 20 червня 2006 року Печерський районний суд міста Києва засудив І. Шумака до 7 років позбавлення волі з конфіскацією майна за ч. 5 ст.191 Кримінального кодексу України. (Частина 5 ст.191 ККУ передбачає покарання за «привласнення, розтрату майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем, вчинені в особливо великих розмірах або організованою групою». — **УНІАН**)

Як зазначив адвокат, І. Шумак, очоливши практично розвалений НДІ, поставив його на ноги і організував виробництво, на кшталт японського продукту, на основі власної, розробленої українськими фахівцями, технології. Вона давала змогу одержувати дешевше і якісніше базальтове волокно, яке відкривало великі перспективи присутності України на світових ринках. Відчувши небезпеку для свого монопольного становища, каже юрист, І. Шумака звинуватили в незаконному заволодінні акціями НДІ.

Адвокат також повідомив, що дев'ять місяців справу розслідувала СБУ, але, зрештою, закрила її через відсутність складу злочину. Але через деякий час японці звернулися в прокуратуру.

«І обвинувальний висновок прокуратури, і судовий вирок є прикладом відвертої упередженості, — вважає Ю. Василенко. — По суті, суд не зміг довести жодного пункту з висунутих І. Шумаку звинувачень і проігнорував численні докази його невинності». «Крім того, суд інкримінував І. Шумаку порушення деяких статей Торгового кодексу Японії! Безпрецедентність полягає і в тому, що суто цивільну справу було переведено в розряд кримінальних», — сказав адвокат І. Шумака.

Також Ю. Василенко повідомив, що зараз справа перебуває на розгляді Апеляційного суду міста Києва **(повідомляє УНІАН)**.

Кожен білорус готувався до саміту

(Початок на 1-й стор.).

«Безперечно, Співдружність перебуває на складному і вкрай відповідальному етапі. Прогнозовані сценарії її подальшого розвитку суперечливі і навіть полярні, але ми не поділяємо песимістичних настроїв», — сказав напередодні саміту виконавчий секретар СНД Володимир Рушайло, котрий був переконаний, що в Мінську досягнуть конструктивних домовленостей, визначать шляхи дійових реформ.

Одним з найбільш оптимістичних видалося вступне слово Олександра Лукашенка. Білоруський лідер підкреслив, що державами у форматі СНД пройдено великий шлях. У рік п'ятнадцятиріччя організації традиційно згадували про те, що «СНД запобігло втягуванню держав—учасниць Співдружності в конфлікти на пострадянських теренах». На думку Лукашенка, країни СНД активно взаємодіють в економіці, зміцненні гуманітарних зв'язків, боротьбі з тероризмом. Президент Білорусі також поспішив завірити всіх скептиків у тому, що учасники саміту в Мінську націлені на подальше співробітництво.

Як і очікувалося, головною темою засідання стало питання реформування СНД. Президент Казахстану Нурсултан Назарбаєв, у свою чергу, відзначив, що ювілейний саміт дасть змогу обмінятися думками й обговорити найважливіші документи, спрямовані на підвищення ефективності і розвиток СНД.

Напередодні український міністр закордонних справ Борис Тарасюк підтримав доповідь Групи високого рівня стосовно підвищення ефективності і перспектив розвитку СНД, хоча й висловив незгоду з окремими положеннями.

Вл. інф.

Померла Любов Поліщук

У Москві від тяжкої хвороби у віці 57 років померла акторка театру і кіно, народна артистка Росії Любов Поліщук. Першу роль у кіно Поліщук зіграла в 1976 році в телевізійному фільмі Марка Захарова «12 стільців», де вона танцювала «Танго пристрасті» з Андрієм Мироновим, який виконував роль Остапа Бендера. За іронією долі саме ця роль принесла їй не тільки популярність, а й травму хребта, яка згодом і стала причиною хвороби і настільки ранньої смерті. За сценарієм Миронов, який носив акторку на руках, повинен був упустити її. Але асистенти забули покласти на місце, куди мала впасти акторка, м'який матрац. Тоді Поліщук, впавши на бетон, дуже вдарилася спиною.

З того часу біль у хребті перетворився для Любові Григорівни на справжню муку. Особливо дуже вона мучилася в останні роки. Не раз вона проходила курс лікування в різних лікарнях. Останні кілька місяців акторка не з'являлася на зйомках, не відвідувала світських заходів, не грала в театрі. Незважаючи на старання лікарів і стійкість Поліщук, справитися з недугою не вдавалося і вона, втомившись боротися з хворобою, відмовилася від подальшого лікування і повернулася додому.

Цієї неділі українські телеглядачі бачили останню роботу Поліщук у ролі мами няньки Віки в заключній серії цього популярного серіалу...

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

■ ВІСТІ З ЗАКАРПАТТЯ

Міст для Ріки

Новий міст з'єднав два береги річки Ріка у селі Вучковому Міжгірського району на автотрасі Хуст—Долина (Івано-Франківська область). Його довжина — понад дев'яносто метрів, і споруджений він замість старого, який прослужив майже півстоліття. Звели моста київські мостобудівці.

НП на заставі

На одній із застав Чопського прикордонного загону заступник начальника застави поранив солдата. Куля зачепила грудну клітку хлопця. Нині він перебуває у госпіталі. Цей випадок стався у кімнаті зберігання зброї. Згодом з'ясувалося, що офіцер поранив солдата випадково. Розслідуванням справи займається військова прокуратура.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Ширак святкує в колі друзів по НАТО, а Бушу не подарують рукавички

(Початок на 1-й стор.).

Офіційні заходи саміту НАТО почалися вчора з вечері та концерту в Латвійській національній опері. Оркестр опери приурочив до саміту страйк, тому запрошено музикантів Лієпая. Для членів делегацій та представників ЗМІ приготували 4500 сумок, у яких крім друкованих матеріалів є сувеніри: рукавички, журавлина в меду, пакетик липового чаю, Ризький чорний бальзам і записи латвійської музики. Джордж Буш не одержить в'язаних рукавичок: главам держав на пам'ять про саміт вручать посріблені таблички.

У Ризі не розглядатимуть питання розширення альянсу, хоча розмови про енергетичну безпеку і відносини Росія—Україна—НАТО, Росія—Грузія—НАТО уникнути навряд чи вдасться. А домінуватиме на саміті проблема Афганістану. НАТО мусить вирішити, як реагувати на ситуацію, в якій перебувають міжнародні сили сприяння безпеки, в умовах сильної протидії заколотників «Талібану». Хоча всі члени альянсу зробили внесок в операцію НАТО, тільки деякі з них направили свої війська до гарячої зони на півдні, де їм, позбавленим сил і з недостатнім спорядженням, завдають могутніх ударів. Президент США і прем'єр-міністр Британії хочуть, щоб країни альянсу, які не поспішають виводити війська з безпечної і комфортної столиці, особливо це стосується Німеччини, Італії, Франції й Іспанії, підтягли свої сили і приєдналися до британців, канадців, голландців і американців на півдні Афганістану. До того ж усередині альянсу існує прірва — між концепціями європейців та американців.

Яна СТАДІЛЬНА,
Володимир СТРОЙ.

Рига.

■ ФОТОФАКТ

Минулої неділі до Гельсінкі прибув Санта Клаус, щоб відкрити різдвяний парад. Святкування почалися в центрі міста на Сенатській площі. А потім карнавальний хід рушив по всій Крістмас-стріт.

На знімку: ***прибуття Санта Клауса до Гельсінкі.***

Фото агентства «Лехтикува»(Фінляндія)\Укрінформ.



■ СВІТ КОРОТКО

ТУРЕЧЧИНА

Найважча подорож Бенедикта XVI

Папа Римський Бенедикт XVI прибув вчора до Туреччини на запрошення президента країни Ахмеда Неджедта Сезера. У зв'язку з візитом понтифіка були прийняті надзвичайні заходи безпеки. Причина — приїзд Бенедикта XVI почався на тлі маніфестацій супротивників візиту Папи. У неділю близько 15 тисяч тисяч чоловік вийшли на вулиці Стамбула; у понеділок тут відбулася менша за масштабом акція протесту, що зібрала близько 200 чоловік.

ВЕЛИКОБРИТАНІЯ

У Лондоні шукають радіацію

Британська поліція знайшла сліди радіоактивного полонію 210, яким, ймовірно, було отруєно колишнього офіцера ФСБ Олександра Литвиненка, ще в кількох нових місцях Лондона. Йдеться вже про п'ять будинків, у тому числі про суші-бар «Іцу» на Піккаділлі, отель «Мілленіум», будинок Литвиненка на півночі Лондона, та дві нові адреси, серед яких офіс Бориса Березовського. Британська влада закликала громадян, які відвідували ті місця, що й колишній офіцер ФСБ перед отруєнням, зробити належні аналізи.

В'ЄТНАМ

На одного члена СОТ побільшало

Парламент В'єтнаму ратифікував договір вступу до Світової торговельної організації. Отже, ця країна офіційно стане 150-м членом СОТ через 30 днів після вступу в силу ратифікованого документа.

ІРАК

Вибухи в шпиталі

Біля шпиталю «Ярмук» у Багдаді вибухнуло два замінованi автомобілі. Чотири особи загинуло і 40 — поранено.

ІРАН

Переговори можуть відновити

Іран готовий відновити переговори з «шісткою» (п'ять постійних членів СБ ООН і Німеччина) з іранської ядерної програми, на яких можуть бути обговорені всі теми, в тому числі «замороження» програми Ірану з виробництва збагачення урану. Про це заявило журналістам у Москві високопоставлене дипломатичне іранське джерело, повідомляє РІА «Новости». На запитання, чи буде готовий Іран «заморозити» програму збагачення урану, якщо відновляться переговори з «шісткою», джерело відповіло: «Усі питання можуть бути обговорені в процесі переговорів».

ІНДОНЕЗІЯ

Ще одна жертва пташиного грипу

В Індонезії від пташиного грипу померла 35-річна мешканка провінції Західна Ява. На початку листопада, після виявлення в жінки симптомів захворювання, її було доставлено до лікарні в Джакарті, але лікування не допомогло. Тож кількість жертв пташиного грипу в Індонезії сягла 57 чоловік.

ПРАВО

СЕРЕДА, 29 ЛИСТОПАДА 2006 ▪ № 226 (3976)

■ ПЕРЕДПЛАТИЛА І ВИГРАЛА

І нові прихильники знайшлись

Надія Омелянівна Левчук не уявляє себе без газети «Голос України». Тож і виграла наш приз — чайний сервіз Полонського фарфорового заводу. Але добиратися за ним із своєї Кучманівки, що в Красилівському районі, далеко. От і попросила племінницю Оксану Сергієнко, щоб та зайшла до корпункту. Оксана була щиро здивована, що газета проводить такі акції для своїх читачів. І пішла від нас не тільки із призом, а й з бажанням ближче познайомитися з «Голосом України». Тож наші призи стали не тільки подякою старим прихильникам за довгу дружбу, а й зацікавили нових читачів.



Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

На знімку: Оксана Сергієнко повезе приз для Надії Левчук.

Фото автора.

«Копачі» як дзеркало вибухонебезпечного бізнесу

Луганськ. ***Знахідки історії багатьох приваблюють. Передусім науковців. Але нині йдеться не про них. А про тих, для кого, на жаль, учорашні святині сьогодні стали об'єктом комерції, набули конкретної ринкової вартості.***

На луганських ринках, там, де торгують старовиною, можна купити не тільки нагороди радянського періоду, а й різні предмети, військову амуніцію часів Великої Вітчизняної війни. Розглядаючи ці унікальні експонати, мимоволі постає запитання: звідки вони в молодого продавця, якого важко назвати колекціонером, а тим паче знавцем і цінителем історії? Відповідь на це запитання дають співробітники обласного управління СБУ, які вже давно цікавляться походженням такого товару.

З'ясовується, деякі території Луганської області в буквальному розумінні перекопано. Особливо ті, де відбувалися запеклі бої в роки окупації Великої Вітчизняної війни. Про це знають не тільки історики та археологи, а й так звані «копачі», котрі на таких розкопках добре заробляють. Цікавлять їх геть не останки полеглих у бою, для того щоб установити їх особистість. І навіть не так медальйони і пробиті кулями німецькі каски, як бомби, міни та снаряди, що не розірвалися. Цей товар мовою «копачів» називається «копаниною». Найстрашніше полягає в тому, що таку знахідку вони пускають у діло. Або здають у брухт, або, що ще гірше, — добувають з неї вибухову речовину, яку потім збувають на «чорному ринку». В області, наприклад, був випадок, коли кілька снарядів часів війни доставили на переплавляння на Алчевський металургійний комбінат. Тільки завдяки пильності працівників підприємства вони не потрапили в обробку і вдалося уникнути лиха.

В окремих випадках вибухонебезпечний бізнес набуває великих масштабів. Один із «копачів» (назвемо його Іванов) розкопками займався кілька років, спеціалізувався на видобутку тротилу із знайдених снарядів. Товар збував через посередника. Останнім часом ділок «обробляв» місця боїв у Антрацитівському районі. І, треба зазначити, дуже вдало. Добутий арсенал Іванов ховав в околицях села Михайлівки, за сто метрів від водоймища. Така близькість від населеного пункту і водойми, де любить відпочивати місцева дітвора, «копача» анітрохи не тривожила. Коли фахівці МНС витягли з обладнаної в землі «схованки» весь арсенал, він складався із 45 одиниць 105-міліметрових мін. За оцінкою керівника піротехнічної групи ГУ МНС Романа Шутила, таке скупчення засобів ураження в одному місці є складом боєприпасів. Прикметно, що всі міни перебували в бойовому стані і при ударі могли вибухнути. Загальна вага розривного снаряда у вилучених мінах становила більш як 70 кг тротилу. Цього, кажуть, досить, щоб підірвати великий багатоповерховий об'єкт.

Як коментують співробітники СБУ, небезпека таких «сувенірів» минулої війни анітрохи не перебільшена. У Луганській області відомі випадки, коли жертвами вибухів тротилу ставали самі «копачі». Наприклад, у Северодонецьку один із «шанувальників старовини» спробував дістати вибухівку з міни і випадково її ударив. Його було тільки травмовано, а от сусід, який опинився поруч, загинув. На жаль, такі випадки не поодинокі.

Право на ведення розкопок у Луганській області має тільки одна структура — військово-патріотичний клуб «Каскад», отже, всі інші такі роботи ведуться незаконно. Крім того, якщо предмет інтересу «копача» — зброя або вибухівка, то його діяльність уже розглядається через призму карного права.

Алла АНТІПОВА.

Апеляційний суд Києва скасував рішення Печерського суду Києва про наявність у діяльності міністра внутрішніх справ України Юрія ЛУЦЕНКА корупційних правопорушень («Інтерфакс-Україна»)



Справа на мільйон,

або Кому приносить прибутки і збитки гральний бізнес?

Якби дослідники взялися вивчати, який бізнес був найпершим і найвигіднішим, безсумнівно, одне із провідних місць у цьому списку зайняв би гральний бізнес. Індустрія азарту завжди вважалася наскільки казково прибутковою, настільки і таємничою. «Однорукий Джек» виявився доволі спритним, але мовчазним молодиком, тому навряд чи хто сторонній зможе порахувати, скільки монет опиняється в його кишені.

Зате існує інша статистика: скільки втратив домашній бюджет через те, що хтось подружився із «одноруким бандитом». Вік, стать, освіта тут практично не мають ніякого значення, бо хвороба азарту виявляється сильнішою за все це. Коли гра не за правилами.

Про те, що багато хмельничан захворіли нею, говорити стали вже після того, як гральні автомати якось непомітно заполонили зупинки, підземні переходи, майданчики біля торговельних закладів. Дзвін монет чути звідусіль, автомати практично не простоюють, гра триває безупинно. Хто виграє?



Фото автора.

Це питання врешті-решт вирішила поставити і міська влада. Адже донедавна в обласному центрі за тим, де і як з'являються гральні автомати, практично ніхто не слідкував. На численні скарги жителів міста, які звучали практично на кожній зустрічі із можновладцями, можна було почути одне: розберемось. Здається, влада просто не звертала на це уваги. Невідомо тільки з якої причини: не могла чи не хотіла? Бо на вимоги законодавства щодо грального бізнесу про те, що всі розважальні пристрої повинні знаходитись в окремих приміщеннях, дивились просто крізь пальці. Гральні автомати, як гриби після дощу, виросли в магазинах, барах, на тролейбусних зупинках, просто посеред вулиці.

Пікантність ситуації полягала в тому, що ліцензія на ігровий бізнес видається лише в столиці. Зрозуміло, звідти ніхто не прийде перевіряти, чи нова гра розпочнеться у новому приміщенні, чи просто у торговельній палатці. А при цьому ніяких дозволів від міської влади на встановлення автоматів брати не було потрібно. Тому й вийшло, що гра йшла не за правилами, а стихійно.

— Тепер ми вирішили навести порядок, — поділилася намірами Ірина Ковальчук, новий заступник нового міського голови. — Наш дозвіл на встановлення гральних автоматів стане обов'язковим. Вони зникнуть з дитячих очей, не спонукатимуть до гри публіку, підігріту спиртним у барах, словом, перестануть бути відвертими провокаторами. Щоправда, рубати з плеча ніхто не поспішає. Бо якою б аморальною і підступною не була гра, вона залишається золотоносною жилою не тільки для власника бізнесу, але й для бюджету.

Гра, яка варта свічок

«Однорукий бандит», борючись за життя, ділиться своїми заробітками із тими, хто дає йому право на це життя. Правда, якщо порівняти те, що отримує державний бюджет і міський, різниця, як кажуть, помітна. Для того, щоб отримати ліцензію на ігровий бізнес, яку видає Мінфін, необхідно сплатити близько тридцяти тисяч євро за рік. Здається, не так вже й багато. Але є ще умова: для того, щоб бізнес усе-таки стартував, потрібно сплатити наперед за п'ять років. У сумі й набігає приблизно мільйон гривень. Якщо врахувати, що сьогодні у місті працює близько сорока юридичних і фізичних осіб у цьому бізнесі, стає очевидним, наскільки вигідна ця справа для казни.

Місцева скарбниця при цьому дещо програє. Бо, як уже було сказано, гроші за ліцензію до неї не потрапляють. Але гра на те й гра, що на свою удачу надіється кожен. Так, гроші за торговий патент залишаються на місці. І надходження ці ростуть із року в рік. За два з половиною роки податківці видали близько півтори тисячі таких патентів більш як на дев'ять мільйонів гривень. Так «Джек» усе ж поділився своїми заробітками із хмельничанами. От тільки наскільки щедро — залишається під питанням. Податківці, приміром, надають такі дані: із 37 суб'єктів, які займаються ігровим бізнесом, у 16 при перевірках були виявлені порушення. Хтось працював без належних документів, у когось не було патенту, дехто не потурбувався за дозвіл на розміщення у відповідному приміщенні, а були й такі, що просто не мали ліцензій.

Виявивши усі ці недоліки, за півтора роки податківці наклали на порушників санкцій на 165 тисяч гривень, здійснивши майже півтори сотні перевірок. На перший погляд, показники доволі успішні. Це ж ледь не через день перевірка стояла то біля одного, то біля другого автомату. Але... Спробуймо порівняти суми. Лише одна ліцензія обходиться майже у мільйон. А порушення, яких допустилась ледь не половина підприємців із грального бізнесу обласного центру, обійшлись їм у вже згаданих кілька десятків тисяч. Різниця суттєва, і залишається тільки здогадуватись, у кишені якого із «одноруких бандитів» вона осіла.

Виходить, що власнику автомата куди легше сплатити штраф, який за законом становить від 340 до 1,5 тисячі гривень, ніж купувати торговий патент, а тим більше — ліцензію. Це вигідніше навіть тоді, коли такі штрафи доведеться платити раз у три дні, коли проходить перевірка.

У такій грі немає тих, хто програв. Адже і порушення виявлені, і штрафи стягнуті, і гра продовжується.

За весь час «не пощастило» лише одному підприємцю, що працював без ліцензії. У нього податковою міліцією було вилучено два ігрових автомати, а справу передали до суду. Але варто сказати, що вилучення відбулось умовне, бо автомати так і залишились на зберіганні у його власника. Та навіть якщо їх і відберуть, можна не сумніватись, що коштуватимуть вони значно менше, ніж ліцензія. І ще менше від того, що змогли заробити.

Ліки від гри

Питання про те, чи потрібні взагалі такі розваги, вже не дискутуються. Вони можуть подобатись чи ні, вважатись аморальними чи нейтральними, завойовувати думки тисяч людей чи залишати їх байдужими, але вони є. Суть у іншому — настав час не тільки розробити чіткі правила гри, котрі вже є у вигляді відповідних законів, але й дотримуватись їх. Хмельницька міська влада обіцяє протягом тижня ретельно вивчити питання, протягом місяця ліквідувати всі недоліки, а далі — жорстко карати порушників. Але якщо бути відвертим, то міському бюджету зовсім не хочеться відмовлятись від цих доходів. Навпаки, він хоче збільшити їх. Навіть не за рахунок подальшого розвитку цього бізнесу, а лише завдяки контролю і дотриманню податкового законодавства. Сподіваються, що перестане існувати практика, коли на кілька гральних автоматів, що стоять разом і належать одному власникові, видавався лише один торговий патент. Як чітко обумовлено в законі, платити потрібно за кожне гральне місце, а це означає, що сума сплати одразу може зрости у кілька разів.

Так само обіцяно, що всі «однорукі Джеки» тепер житимуть у окремих помешканнях, теж як того вимагає закон. Знайшов мільйон для свого бізнесу — знайди ще трохи, щоб обладнати приміщення. Інакше гральні автомати будуть просто забирати з вулиці як такі, що не мають господаря.

Для їх власників це певні проблеми. Та для тих, хто захворів на небезпечну хворобу гри, це хоч невеликий, але шанс на одужання. Бо менше спокуси — більше грошей залишиться у сімейному бюджеті. До того ж і поширюватиметься ця «інфекція», особливо серед молоді, повільніше. В тому, що вона набуває все більше розмаху, можна не сумніватися. Хоча не існує офіційної статистики, хто і скільки гривень добровільно віддав грі-спокусниці, прослідкувати за згубними тенденціями зовсім неважко. Чого варте лише те, що гральний бізнес породив інший — лікувальний. Сьогодні все частіше можна почути рекламні оголошення про те, що відповідні фахівці можуть позбавити азартного гравця від згубної звички. Хто знає, можливо, це всього лише ще одна гра. Але не було б гравців, не з'явилася б і вона.

Словом, ліки від гри, і в буквальному, і в переносному значенні слова, вже почали працювати. Залишається лише сподіватися, що вони підуть на користь пацієнтам.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

На знімку: всупереч закону, поки що зіграти на гральному автоматі можна прямо на тролейбусній зупинці.

■ ПІСЛЯ ВИСТУПУ ГАЗЕТИ

Вінницький суд захистив гайсинських спиртовиків від свавілля податківців

Але хто покарає винних у завданні шкоди державі та підприємству на мільйони гривень?

І хто заплатить дітям працівників заводу, яких позбавили заробітку податківці?

У номері 217 від 17 листопада в нашій газеті було надруковано матеріал «Рейдери в погонах?», де йшлося про те, що податкова міліція Вінницької області арештувала дві цистерни спирту ємністю 14235,48 дал, які відправляли на експорт. Вінницькі податкові міліціонери спочатку мирно взяли участь у процедурі денатурації спирту, про що склали акт, і тут же, вискочивши на підприємство понад 20 осіб у масках, озброєних автоматами, арештували цистерни. У ході силових заходів було блоковано приміщення бухгалтерії та проведено ретельне обстеження території. Дії ДПА Вінницької області мотивувалися тим, що американська фірма, з якою ДП «Гайсинський спиртозавод» проводить експортні операції, буцімто не існує. Вінницькі податківці знехтували документи, що підтверджували безглуздість звинувачення, які надали їм директор та бухгалтер підприємства, а також представниця американської фірми в Україні. Було не взято до уваги навіть платіжні документи, що чітко доводили: фірма є, і вона справно сплачує кошти за отриману сировину. Вірогідно, щоби проведенню сумнівної операції не заважали, проти службових осіб заводу порушили кримінальну справу, в місцевих ЗМІ представили їх як злочинців і збиралися провести обшук у квартирах.

Що стало причиною такого зухвалого і, як з'ясувалося, безпідставного вторгнення податківців на завод?

Потерпілі переконані, що однією з причин можуть бути прострочені терміни повернення підприємству ПДВ за експортні операції в сумі 600 тисяч гривень. «Можливо, — як пише газета «Україна молода» у числі 219 від 24.11.2006 року в статті «Рейдери хочуть спирту», — **сподіваючись на «відкат», як це нині прийнято. А оскільки директор натяку не зрозумів, його, напевно, збиралися покарати в інший спосіб: дискредитувати і кинути за ґрати. Не виключають працівники підприємства і те, що окупація спиртозаводу податківцями таїть у собі акт прихованого рейдерства».** Державний спиртозавод давно є ласим



Мал. Миколи КАПУСТИ.

об'єктом для різного штибу перевіряльників із силових структур. Про справжні наміри вінницьких податківців, гадаю, найяскравіше свідчать документи, як-то постанова Ленінського суду м. Вінниці (суддя І. Вишар) від 1 листопада 2006 року, в якій сказано: **«в задоволенні подання старшого слідчого СВ податкової міліції ДПА у Вінницькій області про надання дозволу на перерахування коштів ДП «Гайсинський спиртозавод», які знаходяться на валютному рахунку в філії АКБ «Імексбанк», на валютний рахунок державної податкової адміністрації у Вінницькій області відмовити».** Ось на що розраховували у крайньому разі. Іншими словами, якщо Магомет не йде до гори, податкова йде до нього. Замість повернути заводу 600 тисяч гривень ПДВ, вінницькі податківці, мабуть, ще й вирішили позбавити завод законно отриманих коштів за свою продукцію. Іншими словами, вінницькі податківці намагаються перевести на свій депозитний рахунок валюту, отриману (сміх та й годі) від американської фірми, якої, здається, на їхню дивну думку, не було, нема і не треба. У цьому документі суддя намагається роз'яснити служивим людям, які, схоже, переплутали відомчі кишені з державними, прописні істини, що **«ДП «Гайсинський спиртозавод» є юридичною особою, тому конфіскація належного підприємству майна не передбачена чинним законодавством».** Іншою постановою цей, Ленінський, суд постановив **«скасувати арешт, накладений постановою Ленінського суду м. Вінниці від 19.10.2006 на кошти державного підприємства «Гайсинський спиртозавод».** У всіх банках. Завжди є підозрілим, коли суд скасовує свої рішення, але що маємо, те маємо, як казав класик розвалу СРСР.

Не менш наївні, як на мене, і аргументи заступника прокурора Вінницької області, старшого радника юстиції В. Сичука, який у своїй постанові від 13 листопада 2006 року стверджує, що **«документальну перевірку даного підприємства щодо повноти сплати податків та інших обов'язкових платежів не проведено і не встановлено суму матеріальних збитків, завданих державі даним підприємством. З огляду на викладене, постанова від 19.10.06 року про накладення арешту на спирт денатурований кількості 14590,29 дал та постанова від 30.10.06 року про визнання речовими доказами грошових коштів у сумі 167040 доларів США і приєднання їх до кримінальної справи підлягають скасуванню. Отже, рішення про порушення кримінальної справи прийнято передчасно без законних на те підстав».**

Як кажуть у таких випадках: «Здається, дощ починається».

Себто все, що відбувалося на спиртозаводі, виходячи із вищенаведених документів, є незаконним? Постає запитання, а як же могло бути, що такий досвідчений прокурор, як п. Сичук, не знав таких простих речей прокурорської кухні тоді, коли заварювалася каша? На цьому можна було б поставити крапку. Заводчани зітхнули з полегшенням, але чи надовго. Мати по сусідству таких вельможних і зухвалих ворогів — річ непевна. Окрім того, ще й безкарних. Адже досі стосовно посадових осіб, з вини яких держава втратила кругленьку суму, незважаючи на те, що суд розвінчав їхні дії, не вжито жодних дисциплінарних заходів. На директора підприємства мешканці Гайсина досі дивляться з підозрою: мовляв, нема диму без вогню, водночас високі податкові чини, задіяні у сценарії (а дуже малоймовірно, щоб про цю історію не знали заступник голови ДПА Вінницької області п. Назарук та начальник податкової міліції Вінницької області п. Зубрицький), продовжують успішно працювати. Напевно, й надалі — на благо народу.

Можливо, високих керівників (голову ДПА України А. Брезвіна) влаштовує ситуація, коли за скоєне з посадових осіб — як із гуски вода?

Проте навряд чи. У нього є свої проблеми політичного характеру, тому переконаний, з особами, які дискредитують його відомство та його особисто, в одному човні йому незатишно. Особливо тепер, коли уряд і особисто Прем'єр-міністр з усіх сил намагаються довести, що прийшли працювати для людей і на благо людей. Час напружений, і руці руку мити, а воронові чуже око берегти — невиправдана розкіш. Тому редакція сподівається, що висновків таки дійдуть.

Сергій СУЛИМА.

■ ОФІЦІЙНО

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про податок на додану вартість» щодо спеціальних режимів оподаткування сільськогосподарських товаровиробників

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Внести до Закону України «Про податок на додану вартість» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 21, ст. 156; 1998 р., № 17, ст. 83; 1999 р., № 15, ст. 88; 2000 р., № 40, ст. 339; 2001 р., № 11, ст. 50; 2004 р., № 15, ст. 219, № 49, ст. 528; 2005 р., № 6, ст. 137; 2006 р., № 2—3, ст. 83) такі зміни:

1) підпункт 6.2.6 пункту 6.2 статті 6 після цифр «6.2.6» доповнити словами і цифрами «до 1 січня 2008 року»;

2) призупинити до 1 січня 2008 року дію статті 8^1;

3) в абзаці першому пунктів 11.21 і 11.29 статті 11 цифри «2004» замінити цифрами «2008».

2. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2007 року.

3. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців після набрання чинності цим Законом привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
19 жовтня 2006 року.
№ 273-V.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до статті 8 Закону України «Про охорону прав на зазначення походження товарів»

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Частину другу статті 8 Закону України «Про охорону прав на зазначення походження товарів» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 32, ст. 267) викласти в такій редакції:

«2. Цим Законом правова охорона не надається кваліфікованому зазначенню походження товару, пов'язаному з географічним місцем в іноземній державі, якщо права на це зазначення або інше позначення, що за своїм змістом відповідає поняттю кваліфікованого зазначення походження товарів, не охороняються у відповідній іноземній державі».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
2 листопада 2006 року.
№ 316-V.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими народженням та похованням» щодо дитячих новорічних подарунків

Верховна Рада України **постановляє**:

І. Внести до Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими народженням та похованням» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 14, ст. 71; 2002 р., № 17, ст. 124; 2004 р., № 32, ст. 385; 2005 р., № 2, ст. 41, № № 17—19, ст. 267; 2006 р., № № 9—11, ст. 96) такі зміни:

1. Пункт 6 статті 11 доповнити словами «позашкільного обслуговування, у тому числі придбання дитячих новорічних подарунків».

2. Пункт 3 статті 12 доповнити словами «у тому числі придбання дитячих новорічних подарунків».

3. Пункт 2 частини першої статті 20 доповнити словами «позашкільного обслуговування, у тому числі придбання дитячих новорічних подарунків».

4. Пункт 6 статті 34 після слів «у позашкільній роботі з дітьми» доповнити словами «у тому числі придбання дитячих новорічних подарунків».

5. Статтю 48 після слів «позашкільного обслуговування» доповнити словами «у тому числі придбання дитячих новорічних подарунків».

6. Частину першу статті 49 після слів «позашкільне обслуговування» доповнити словами «у тому числі придбання дитячих новорічних подарунків».

ІІ. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
2 листопада 2006 року.
№ 322-V.

Присвячено Міжнародному дню інвалідів

4 грудня 2006 року о 16.00 у приміщенні Академії прокуратури України (м. Київ, вул. Мельникова, 81-б, к. 107) Київська міська організація Союзу юристів України проводить «круглий стіл» на тему: «Проблемні питання участі у судовій справі процесуально дієздатної особи, що є інвалідом». До участі запрошуються народні депутати України, представники органів прокуратури, судових органів усіх рівнів, науковці та викладачі, практикуючі юристи, особи-інваліди, які брали участь у судовому процесі як позивачі чи відповідачі.

Контактні телефони: 272-2293, 235-8648, факс: 235-8643, e-mail: olegas@yuris. com. ua (Сухоруков Олег Анатолійович).



У документі передбачено дозволити до 1 січня 2008 року імпорт виноматеріалів без сплати ввізного мита
9-та стор.

Хлібопекарські підприємства заявили про підтримку курсу Кабміну на обмеження вивезення з країни хлібних культур. Трейдери попередили про можливе загоряння зерна, яке тримають у портах

■ ГОТУЄТЬСЯ ЗАКОНОПРОЕКТ

Непідйомний кадастр

Робоча група з гармонізації земельного законодавства України провела обговорення положень законопроекту «Про державний земельний кадастр», повідомляє інформаційне управління Верховної Ради.



Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Нарада відбулася з участю членів Комітету з питань аграрної політики та земельних відносин, міських голів обласних центрів, Києва і Севастополя та представників Держкомзему.

Учасники засідання наголошували, що окремі положення законопроекту обмежують ресурсну базу територіальних громад та можуть спричинити зловживання під час застосування. Зокрема, це стосується ведення земельно-кадастрової документації за межами населених пунктів. Вказувалося також, що віднесення до функцій одного органу і ведення земельного кадастру, і ведення земельно-кадастрової документації є неприпустимою з огляду на організацію системи контролю і сприятиме численним зловживанням з боку такого органу. Крім того, в законопроекті не передбачено порядок передачі даних земельно-кадастрової документації для ведення державного земельного кадастру та актуалізації даних і виправлення помилок.

Тому промовці пропонували покласти повноваження з ведення земельно-кадастрової документації винятково на сільські, селищні, міські ради. Народні депутати висловили думку про необхідність ведення сільською, селищною, міською радою земельно-кадастрової документації на всі земельні ділянки незалежно від форм власності, які перебувають у межах території юрисдикції ради.

Іван ЛАЗНЮК.

■ НАМІРИ

Мін'юст іде на приЗЕМЛення

Кабмін пропонує визначити Міністерство юстиції центральним органом виконавчої влади у сфері державної реєстрації власності на нерухоме майно. Відповідні зміни до Закону «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обмежень» (яким ці повноваження закріплено за Держкомземом) уряд направив на розгляд Верховної Ради. Якщо їх підтримає парламент, у руках Мін'юсту будуть сконцентровані всі функції стосовно нерухомості — і будівель, і гектарів. Так може закінчитися змагання відомств з того, хто в земельному домі господар.

Уряд просить парламент зважити, що здійснення реєстрації прав на нерухоме майно є суто юридичною діяльністю. У Кабінеті Міністрів також зазначають: створити таку систему в складі Мін'юсту можливо у найкоротший термін. Основна її частина, окрім відомостей з прав на земельні ділянки, необхідних для формування системи реєстрації, вже функціонує у Мін'юсті. Зокрема, це Єдиний реєстр заборон відчуження об'єктів нерухомого майна (1999 рік), Спадковий реєстр (2000 рік), Реєстр прав власності на нерухоме майно (2002 рік), Державний реєстр правочинів (2004 рік) і Державний реєстр іпотек (2004 рік).

Уряд також наголошує: система державної реєстрації прав на нерухоме майно є нелогічною у складі державного земельного кадастру. Складові земельного кадастру мають іншу правову природу та не мають жодного стосунку до реєстрації прав на нерухоме майно. Зокрема, у кадастрі відображаються дані про бонітування ґрунтів, економічну оцінку земельної ділянки, про категорію земель за цільовим призначення тощо.

У цьому питанні уряд підтримує Світовий банк, у якого вже є досвід невдалої співпраці з Держкомземом. У СБ готові посприяти розробці та впровадженню системи реєстрації прав на нерухоме майно. Принаймні так стверджує міністр юстиції Олександр Лавринович, посилаючись на лист Світового банку, надісланий Кабінету Міністрів.

У листі, передає прес-служба міністерства, Світовий банк висловлює впевненість у необхідності реалізації проекту, оскільки це сприятиме видачі державних актів на право власності на землю.

В. Д.

Хліб на черені не черствіє упродовж місяця

■ СЕКРЕТИ

У селі Мигалівці Барського району віддавна печуть хліб на черені. Тісто викладають на розігріте денце печі без форми. Свідком того, як саме це робиться, я випадково став в оселі Володимира і Алли Казіків. Пані Алла каже, що вона у приймах. Приїхала у село після закінчення педучилища і вже двадцять років тут. Науку пекти хліб по-мигалівськи опановувала так, щоб ніхто з рідних чоловіка не бачив. «Аби не засміяли у разі невдачі».

Буханці, які формувала господиня, здалися мені завеликі. «Хлібини вийдуть вагою від півтора до двох кілограмів, — каже пані Алла. — Це в мене ще малі. Здебільшого у селі печуть трикілограмові. Хліб на черені довго зберігається. Колись спеціально залишила шматочок, то він майже місяць був м'який. Я печу з розрахунку одна хлібина на день. Нас у сім'ї шестеро: крім наших з чоловіком двох дітей, з нами живуть ще і його батьки. Син, щоправда, приїжджає лише на вихідні. Він студент Барського автодорожнього технікуму. Один буханець даю йому із собою, а нам якраз вистачає хлібин саме такої ваги».

— Оце бачите іскри скачуть, — показує Алла у глибину печі, — значить, черінь уже нагрівся як треба і можна саджати хліб. Два оберемки дров чоловік приносить, і якраз вистачає набрати потрібну температуру. Найкращими є грабові або ясенові поліна. Ні явір, ні клен, ні вишня не дадуть такого жару. Уже перевірено...

Пані Алла посипає борошном тісто у формі, потім перевертає її, викладає сформований буханець на лопату і засовує у глибину печі, зсуваючи тісто на черінь, вимощений вогнетривкою цеглою. Перед цим весь жар згортає на край печі. Піч закриває затулою. Ще до нашого приходу жінка посадила у піч два буханці, тепер саджає решту. «Якби трохи раніше постукали, до хати вас не пустила б, — усміхається вона. — Поки черінь голий, біля печі не повинно бути ні своїх, ні чужих. Тільки господиня. Інакше, твердять повір'я, сім'я буде голодна. Так це чи ні, не знаю, але дотримуюся традицій. Як усі, так і я. Пригадую, моя мама, хоча у нас печуть хліб по-іншому, у формах, також випроваджувала усіх з хати і зачиняла двері, коли саджала у піч хліб...»

...Піч залишається закритою недовго. Жінка забирає затулу, «щоб хліб не пригорів». Каже, що знає піч, як своїх п'ять пальців. Не нахвалиться нею. Відтоді, як її перебив сільський майстер Петро Гуменний, хліб став ще смачніший. Бо до того куріла, диміла, рідко хліб вдавався таким, як хотілося.

Духмяний запах свіжоспеченого хліба заповнив не лише кімнату, а й відчувався на подвір'ї. Поки дружина діставала з печі буханці, чоловік показав діжу, в якій готується тісто. Найкращим воно виходить у дубовій діжці, пояснив Володимир Степанович. За його словами, робиться все просто: засипане борошно заливається окропом, а коли охолоне, додаються дріжджі, затим діжа накривається аж до наступного дня. Без процесу бродіння тісто не буде таким, як треба. Перед тим, як місити тісто, у нього знову додають трохи окропу і частину тіста, залишеного від попереднього разу. Його зберігають у ряднині або поліетилені у холодильнику. Залишене тісто, переконані господині в Мигалівцях, формує необхідну в'язкість нового розчину з борошна, а головне — передає йому силу. Це ще й символ, уточнює пані Алла, постійного достатку в домі. Більше десяти років Алла пече хліб, і весь цей час, ніби естафетна паличка, передається частинка тіста.

А перший раз пані Алла, зізнається сором'язливо, таки потрапила в халепу. Вона, тоді 19-річна, з дипломом педучилища тільки приїхала в Мигалівці й поселилася в однієї бабусі. Та хотіла замісити тісто, а сил у руках забракло. Алла взялася допомогти. Наступного дня внук тієї бабусі відламав шматок свіжоспеченого буханця і несподівано завмер від здивування, бо побачив у хлібові... лак з нігтів молодої вчительки...

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

■ ДОСВІД

Філософія господарювання

Село Дениxівка має цікаве географічне розташування. Можна сказати — міжобласне. Адміністративно належить воно до Тетіївського району Київської області, але практично підпирає собою кордони Черкаської. А поруч ще й Вінниця. Державне підприємство «Шевченківське», що знаходиться на території цього та ще трьох сіл, у багатьох керівників агропідприємств на слуху ще з часів Союзу. З 1927 року господарство було прямо підпорядковане Міністерству сільського господарства СРСР. Створювалося воно для вирощування доволі стратегічної і необхідної в аграрному виробництві багатьох соціалістичних республік продукції — елітного насіння цукрових буряків. Тут й тепер з гордістю згадують, що по всьому Союзу таких господарств було одинадцять...



Керівник «Шевченківського» Олег Балагура: «У нашому господарстві на першому місці — зарплата; на другому — віддати борги, у кого брали; на третьому — сплатити податки, а все решта — як вийде».

Звісно, тепер у країні площі під солодкими корінцями скоротилися у рази, то й насіння треба не так багато. Але і нинішнього року під буряковими висадками у «Шевченківському» було 100 гектарів. Господарству на цьому ринку працюється важко — певне, у державі перестали розуміти важливість насіннєвої справи. А з самим господарством окремі цукрозаводи й досі не розрахувалися за насіння, відпущене «під майбутній урожай» минулих років.

Керівник господарства Олег Балагура перераховує підприємства, яким «Шевченківський» свого часу роздав посівний матеріал на загальну суму в три мільйони гривень. «Заводи, — каже, — роздержавили, нові власники послали нас далеко-далеко. А ми не бандити — забрати силою не вміємо».



Молока ціла ріка.

Приблизно те саме і з насінням зернових. У господарстві вирощують елітні пшениці. Але економічна ситуація багатьох сільгосппідприємств — потенційних покупців — залишає бажати кращого. Хоч як прикро, але зерно високих репродукцій не дуже й купують.

— Після нового року, — згадує керівник, — змушені були продати три тисячі тонн насіннєвої пшениці, як рядової. Ніхто не брав, жити треба, а гроші з неба не падають. Не купують, а нам треба платити роялті за використання сорту. А насіння ячменю порозвозили по району — ще й ображаються. Коли беруть — кажуть: добре, приходить час розраховуватись — погане. Заплатив гроші — тоді й висувай претензії...

У розмові з Олегом Балагурою знову повертаємося до проблем буряківництва. Він вважає, що неувага з боку держави до вітчизняних гібридів — стратегічна помилка:

— За деякими показниками наші сорти цукрових

Не заздріть хуторянам

На міському ринку покупець торгується за бурячки з жіночкою із села. Зрештою, сходяться в ціні, хоча городянин й зауважує: «Ото добре хуторянам — купаються у грошах, наче вареники в маслі...» У відповідь селянка показує покупцеві свої порепані від роботи руки. За цим діалогом стежать інші відвідувачі ринку, стаючи на бік селянина: мовляв, цілими днями гне спину в полі, а у вихідні, щоб виживати, змушена їхати в місто з вирощеним — навіть не відпочиває бідолаха...

Не заздріть хуторянам, яким в усі часи було нелегко. Скажімо, на Поліссі у 30-х роках минулого століття вони терпіли економічні та політичні утиски з боку польських осадників. Ті, хто вистояв, згодом постали перед вибором: або ставати колгоспниками, або їхати до Сибіру. Пізніше хуторян-колгоспників насильно переселяли на центральні колгоспні садиби. То лише у Прибалтиці до кожного хутора прокладали асфальтівку та лінію електропередач. А в нас оборювали господарства «під гузир», знищували під'їзди до них, викорчовували сади. У 70-ті в такий спосіб було знищено багато садиб — двори заросли бур'янами.

А як нині живуть на колишніх відрубках? Виявляється, не краще. Щоправда, ніхто не відбирає землі, не корчує садки. Розводь худобу, птицю, бджіл, рибу. Але тепер хуторянин уже не той, як колись, та й залишений сам на сам зі своїми клопотами. Переважно це люди похилого віку, спрацьовані, хворобливі. Має пенсіонер гектар, а то й більше землі, та нічим її обробляти. Де взяти гроші на мінітракторець чи молотарку? Вся надія на конячку, власні руки, підмогу дітей (онуків)-«суботників». Та й не кожен може тримати конячку, бо для неї треба сіна припасти, вівса тощо.

Подружжя Галина і Петро Самолюків мешкає на хуторі поблизу села Голичівка Корецького району. Щоправда, під загальний хутірський стандарт вони не підходять, бо ще не пенсійного віку. І все-таки Самолюкам, щоб вижити, вивести в люди трьох дітей, потрібно працювати до сьомого поту. Ось що розповіла Галина Самолюк:



— Улітку мій Петро прокидається о четвертій ранку, їде кіньми в недалекий ліс, косить траву на зелений корм і сіно. Я тим часом пораю чимале господарство. «Впрягли» до роботи і двох синів, один із яких ще школяр. Навіть у маленької Оленки є свої обов'язки. Маємо два гектари поля, де також треба попотіти, щоб на піску щось вродило. Вирощуємо зернові, картоплю, овочі, коренеплоди. А ще треба викроїти час для заготівлі дров на зиму, ремонту хати і надвірних будівель. День проходить у клопотах. Лягаємо спати пізненько.

— Ми працюємо з ранку до ночі, а продати вирощене — проблема з проблем, — продовжує господиня. — Ніби заводам потрібне молоко, та в селі ніхто не заготовляє його, як і м'ясо, картоплю, городину. Тож мусимо щосуботи лишки вирощеного везти на ринок до райцентру. Там продаємо також поросят, гусей, молодняк ВРХ. Не завжди виручені кошти покривають затрати. Та ще й скільки праці треба докласти! А якщо врахувати, що потрібні насіння, добрива, реманент купити, то не так уже й багато коштів залишається в нашій калитці.

— То чи варто так жили рвати? — запитую в Галини Самолюк.

— А куди податися? Роботи не знайдеш, бо місцеве господарство наказало довго жити, в райцентрі безробітних городян і без нас вистачає, — відповідає жінка. — Та й, щиро кажучи, наша хліборобська вдача не може спокійно миритися з тим, щоб гуляла земля, щоб у хліві не було «хвоста».

Глава сім'ї Петро Іванович називає ще й соціальні проблеми життя-буття хуторян:

— Візьміть хоча б довезення дітей до школи. Старшому сину потрібно було діставатися добрих сім кілометрів у Морозівку. І це весняним й осіннім бездоріжжям, в зимові хуртовини. Про яке духовне зростання юних можна вести мову, коли до бібліотеки далеко, новини на хутір доходять із запізненням, тож і новинами їх уже не назвеш. Про своєчасну медичну допомогу (а в лісі трапляється всяке) можна тільки мріяти. Не розумію, чому про хуторян держава забула? А згадують про нас хіба що перед виборами, коли потрібні голоси.

Тверезо дивиться на реалії життя і старший син Самолюків Віктор. Він визнає, що відстає від ровесників з райцентру у знаннях — це відчуває передусім під час предметних олімпіад, зокрема з біології. А самоосвітою без належної літератури важко займатися...

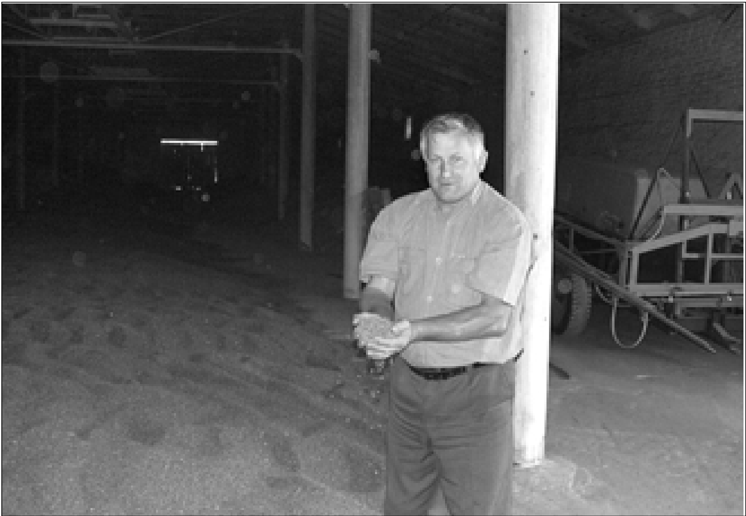
Василь ЯНОШІ.

Корецький район Рівненської області.

Мал. Олексії КУСТОВСЬКОГО.

починається з зарплати

буряків виграють у багатьох іноземних. Краще, приміром, зберігаються. Українські цукроварні переважно не мають технологічних можливостей швидкої переробки коренеплодів. Вітчизняні буряки не гниють у кагатах місяць і більше, що немаловажно. І вміст цукру в них не менший. Є питання стосовно врожайності. Але, думається, його можна було б доопрацювати селекціонерам.



Головний агроном Володимир Лаштаба: «Врожай починається з насіння».

Можливо, тому, що насіннєвий бізнес господарству великих прибутків не дає, тут дедалі більше звертають увагу на вирощування сільськогосподарських культур. Буряків у «Шевченківському» сіють чимало, і з року в рік площі під ними зростають. Тим паче, вже оприлюднено інформацію, що Росія збільшить обсяги закупівлі цукру з України. Але є ще одна довгострокова перспектива. Олег Балагура впевнений: буряки — це суто українська культура і за нею величезне майбутнє, тому що з коренів навчилися робити біопальне: «Такі напрацювання є. Буряки ми ще не оцінили. Коли є така криза з нафтопродуктами, цей напрямок має стати в державі одним з пріоритетних». А ось від ріпаку тут відмовилися взагалі. На противагу розхожим думкам, що він чудовий сидерат, залишає після себе в ґрунті чимало поживних речовин. Аргументи господарів з Денихівки «проти»: на цій культурі паразитує багато шкідників, вона не сумісна з цукровими буряками. Якщо її вирощувати так, як потребує сівозміна, — ріпак має повертатися на своє місце через дев'ять років, а у нас його скільки разів поспіль хочуть, стільки й сіють. Коли закладати соняшник по соняшнику чи ріпак по ріпаку 5—6 разів, про те поле можна забути.

У «Шевченківському» — велика молочна череда, тримають 800 корів. Молоко нині збувають по 1 гривні 45 копійок за кілограм. Мають намір відправляти його на Київ — на виготовлення дитячого харчування. Водночас тваринництво залишається енергоємним і затратним. Але в господарстві відмовлятися від нього не збираються. Олег Балагура так пояснює філософію господарювання: «Половина працівників зайняті в тваринництві. Можна легенько корів вирізати — забрати 3 — 4 мільйони гривень. А людей — на біржу. Бізнесмени рідко тримають молочну череду, хоча мають по 10 — 20 тисяч гектарів землі. Вихваляються: на семи тисячах гектарів працює 36 чоловік. Добре, ми теж так можемо організувати. Але що робити іншим з чотирьох сіл, де люди живуть? Куди їм діватися? **Ми тримаємо тваринництво заради робочих місць і хоч би виходили на «нуль» за рентабельністю. Торік було більш-менш нормально. В чому біда? — не знаємо, що скільки коштуватиме завтра. Буде свинина 7 гривень — і сьогодні, і завтра — працювали б так, щоб укластися з собівартістю в ці 7 гривень. А так —сьогодні 7, завтра — 5, післязавтра — 12.** Так само — зерно. Щоб коштувала пшениця продовольча 700 гривень, фураж — 500, щоб ми знали, за що працювати. А виходить, поганий врожай — добре, ціна буде висока, гарний — погано, бо ціна буде низька. Отак і живемо: нема зерна — є ціна, є зерно — нема ціни».



Що більше корів — то вища скирта.

Обурюються у «Шевченківському» ще з однієї несправедливості. 800 корів тут тримають уже років дванадцять. Поруч є хазяйство, де раніше налічувалося десять голів, а тепер стало двадцять п'ять. Відповідно там і отримали від держави 15 тисяч гривень на нарощування поголів'я. «Виходить, — розмірковує Олег Вікторович, — тримаєте 800 — це ваша проблема. Хіба розумна постановка питання? Якщо хочете платити на голову ВРХ — заплатіть по справедливості: тому на 25 голів, тому на 800».

Зароблене працівникам у господарстві платять завжди вчасно. Тут так: **на першому місці — зарплата, на другому — віддати борги, у кого брали, на третьому — сплатити податки, а все решта — як вийде.**

За цим залізним правилом і живуть у «Шевченківському», незважаючи на будь-які негаразди.

Валерій ДРУЖЕНКО

Фото автора.

■ ПЕРСПЕКТИВА

Бродіння по закордонах: процес пішов

«Підтримати вітчизняну виноробну галузь... забезпечити рентабельність і конкурентоспроможність діючих підприємств» має зареєстрований у Верховній Раді законопроект «Про внесення змін до Закону України «Про Митний тариф України» стосовно митних ставок на сировину для виробництва тихих, ігристих вин та спирту коньячного». У документі передбачено дозволити до 1 січня 2008 року імпорт виноматеріалів без сплати ввізного мита. Для цього пропонується внести зміни до Митного тарифу України, де в групі товарів за кодами ТНВ ЗЕД 2204 29 виділити в графі «інші» окремим рядком «виноматеріали» і запровадити на них нульову ставку ввізного мита.

Також передбачається скасувати ввізне мито на інші види виноградного сусла, зокрема, у стадії бродіння. Тоді як нині їх імпорт здійснюється за ставкою 0,2 євро за літр.

Ухвалення пропонованих змін до Митного тарифу пояснюється тим, що в останні роки через холодні зими на півдні України вимерзло багато виноградників. Тому виноробна галузь істотно скоротила виробництво власних виноматеріалів, які є сировиною для випуску тихих, ігристих вин та спиртів коньячних. Промислова переробка винограду нинішнього року зменшилася майже вп'ятеро, що призвело до дефіциту на ринку виноматеріалів, а отже, до загрози різкого падіння виробництва вина та вітчизняних коньяків. У результаті, за попередніми розрахунками, уже цього року держава може недоотримати від виноробної галузі понад 100 млн. грн. бюджетних коштів. До речі, для відновлення плантацій в 2004—2005 роках посаджено 7,8 тисячі гектарів більш морозостійких молодих сортових виноградників, які з 2008 року вже почнуть плодоносити.

Водночас ввезення на пільгових умовах виноматеріалів дасть можливість уникнути помітного скорочення надходжень до бюджету від виноробів та виробників коньяку, оскільки втрати з мита — за оцінками, менш як 60 млн. грн. — від імпорту виноматеріалів з надлишком компенсуються сплатою акцизу та податків підприємствами галузі, які не простоюватимуть, а беззбитково працюватимуть на імпортних виноматеріалах, допоки відновиться їх власна сировинна база. Річна реалізація тихих, ігристих вин та коньяку у разі збереження зростання потенціалу українських виробників, за підрахунками Мінагрополітики, може становити в загальному обсязі 3 млрд. 513 млн. грн., від яких до державної скарбниці країни надійде близько 950 млн. грн. податків та акцизного збору. Пропоновані кроки, йдеться у пояснювальній записці до законопроекту, дадуть змогу не лише підтримати вітчизняного товаровиробника, а й ефективно протидіяти засиллю імпортних вин і коньяків (часто сумнівної якості) на український ринок.

Галина КВІТКА.



Держборг України за січень—жовтень зменшився на 6,68 відсотка — до 14,44 мільярда доларів

На Кіровоградщині через крадіжку рейкових підкладок було зупинено рух потягів

▪ У НОМЕР

Дві доби в морі на веслах

Понад добу рятувальники розшукували двох рибалок, які на моторному катері вийшли у відкрите море в районі селища Сєдове Новоазовського району Донецької області й не повернулися. Співробітники міліції і місцеві мешканці обстежили прибережну зону Новоазовського, Першотравневого районів, а також Маріуполя. Надвечір пошуковий катер пройшов усю територію від Маріуполя до Сєдового, заглибившись до 42 кілометрів у відкрите море, однак потерпілих не виявив. Через сильний туман пошуково-рятувальні роботи зупинили до ранку. Планувалося для пошуків залучити вертоліт. Однак уранці рятувальникам зателефонував син одного з рибалок і повідомив, що його батько, 54-річний Валерій, із 30-річним напарником Олександром дісталися берега. З'ясувалося, у відкритому морі у них зламався двигун, і рибалки намагалися доплисти до берега вручну. «Винуватці» пошуків мали дуже стомлений вигляд, а долоні рук були стерті до крові.

Ліна КУЩ.

Борги вибиватиме юрфірма

Виконком Одеської міської ради планує укласти договір з юридичною фірмою, яка допомагатиме міській владі стягувати з одеситів борги за комунальні послуги. Заборгованість населення перед дирекціями єдиного замовника, наступниками ЖЕКів, становить 17 мільйонів гривень. Це вже призвело до того, що працівники комунальних служб не можуть вчасно одержати зарплату. На сьогодні їм заборгували два мільйони гривень.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Ще людей навчити б не смітити

Перший на Вінниччині полігон для твердих побутових відходів європейського зразка введено в експлуатацію на околиці райцентру Бар. За словами начальника обласного управління екології і природних ресурсів Олени Яворської, він цілком відповідає сучасним вимогам, обладнаний системами іноземного виробництва для фільтрації та знезараження відходів. Сміттєвози повертатимуться звідси тільки через естакаду для миття автотранспорту. Полігон також забезпечений водо- та електропостачанням; тут зведено споруди для зберігання спецтехніки та побутові приміщення. Розрахований на 33 роки роботи. Кошти для будівництва полігона (1,7 мільйона гривень) міськраді дісталися після перемоги у тендері. Ще 300 тисяч гривень затрачено з бюджету міста. Приймати відходи на новому полігоні розпочнуть у січні наступного року. До того часу, за словами начальника міського комбінату комунальних підприємств Євгена Крикливого, навчатимуть городян сортувати відходи.

Віктор СКРИПНИК.

Асиміляція з'їдає...

Яке місце займає українська освіта у світовому просторі?

▪ ДУМКИ З ПРИВОДУ

На це непросте запитання шукали відповідь учасники Міжнародного конгресу, який нещодавно завершився в Києві. Про його масштабність свідчить, зокрема, кількість заступників двох співголів (13), членів оргкомітету (50) і наукових секцій (10). В обговоренні стану національної освіти і науки, їх ролі в зарубіжних країнах взяли участь сотні вітчизняних освітян і науковців та представників більшості країн СНД, Греції, Канади, Польщі, США, Іспанії, Італії, Португалії... І не дивно: воістину — нашого цвіту по всьому світу. Організаторами форуму виступили МОНУ, Науково-дослідний інститут українознавства (НДІУ) МОНУ, Міжнародна асоціація «Україна і світове українство», Київський міський Будинок учителя. Та, вважаю, не цифри й авторитети визначають значимість будь-яких конференцій.

Потрібен культ мови

Менш за все хочеться говорити про скромні «врожаї» на освітянській ниві — хто про них не знає? Хіба що гості. Для них, власне, і оприлюднювали на конгресі (не без гордості) здобутки.

Та й як не пишатися парламентаріями незалежної України, які засіяли правове поле потрібними мудрими нормативними актами. У Великій Британії, з'ясувалося, досі немає навіть закону про освіту. І як вони там готують еліту нації?! У них працюють акти, яких немає, а у нас, виходить, навпаки?

Чи можна гучно не плескати в долоні, почувши блискучу від частого вживання тезу, що якісна освіта, у тому числі вища, стає для наших діток дедалі доступнішою?! Три роки тому до 40 відсотків студентів вчилися за рахунок держави, а цього — вже 57 відсотків першокурсників сидітимуть на шиї платників податків. А в технікумах — шестеро з десяти. На галузь в 2006-му виділено 33 млрд. грн. замість 17 млрд. в 2003-му, а наступного року освітянський бюджет сягне 37-мільярдного рубежу. Будуть, нарешті, комп'ютеризовані школи, у чому запевняють суспільство уже три роки...

...Я не проти гучних озвучень тактичних перемог. Але ж стратегічна мета — якість освіти — це не тільки безоплатне навчання, підвищення зарплати педагогам і комп'ютеризація навчальних закладів.

Мої знайомі торішні випускники-економісти та юристи досі не можуть знайти роботу, їхні знання на підприємствах і в фірмах оцінили на слабеньку «3» і рекомендують... йти вчитися. Друга вища освіта, як на мене, — ще один спосіб збагатитися ділкам від освіти. «Сьогодні ринок освітніх послуг — це понад 10 млрд. грн., — зазначив міністр галузі Станіслав Ніколаєнко. — Маємо 800 філій ВНЗ та 335 університетів. Значна частина навчальних закладів лише носять назви «інститут», «університет», «академія», а насправді там калічать наших дітей».

Міністрові болить, а ті, що «калічать дітей», подають на нього в суд. За те, що бореться з псевдоосвітою і заробітчанством.

Про це йшлося на конгресі. А ще про виховання фахівця, про його духовність.

Лунала «крамольна» думка: філологічна наука відіграватиме в XXI, високотехнологічному, столітті вирішальну роль.

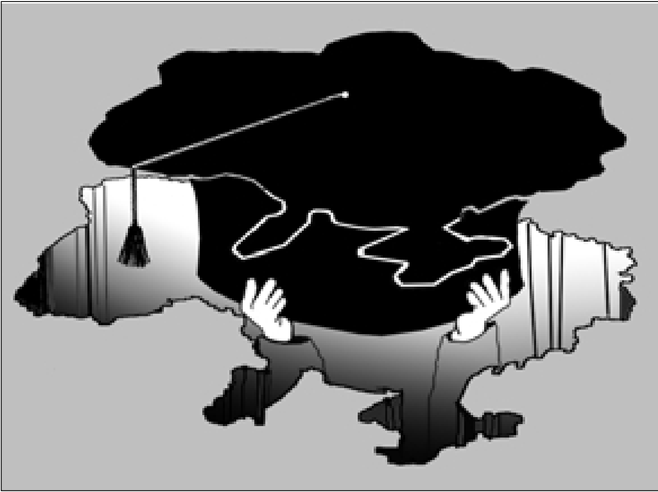
Цитували спостереження львівської вчительки: «Сучасний учень не говорить складними реченнями, уникає навіть простих. Він спілкується мовою вигуків».

«Два уроки української літератури на тиждень — ганьба»!

«Соромно: на парламентських слуханнях про освітянську стратегію в сесійному залі присутні було аж кілька десятків народних депутатів».

Репліки на адресу міністра: «Нас запевняють, що нема проблем з підручниками. Є проблеми!» «Нам твердять: нема вакансій в школах. Є вакансії!».

Відома в столиці директор ліцею констатувала: «За півтора місяця зверху отримала 91 циркуляр, в яких чиновники повчають керівника і вчителів: треба, повинні».



...На одній із секцій обговорювали тему «Українська мова в освіті». Мовознавство тисячоліттями належить до найголовніших пріоритетів будь-якої нації. Як і освіта.

— ...І українська мова, і українська освіта в Україні і зарубіжних країнах... перебувають у кризовому стані, — вважає директор НДІУ МОН академік Петро Кононенко. — Замах на саме їхнє існування не приховується, до того ж і з боку деяких державних кіл.

Учасники конгресу підтримали відомого вченого, запропонувавши зібрати політиків, які свідомо нехтують материнську мову, закликаючи впровадити чужоземну як другу офіційну, і... І прочитати їм бодай ці рядки:

«Коли мова моя не звучить,
і вкраїнську не чує малеча —
цвіт зчорнілий!
Як погляд нічий
чи зруйновані гнізда лелечі...»

Гуманітарна криза

Конгрес не виник з нічого. Його ініціював НДІУ МОН та Міжнародна асоціація «Україна і світове українство». Ідею підтримало галузеве міністерство, Академія педнаук, інші інституції. Концепцію розробив науково-дослідний інститут українознавства. Її керівник, співголова оргкомітету конгресу Петро Кононенко поставив за мету провести форум «в ім'я правдивого, всебічного, системного аналізу стану, перспектив української освіти та мови як фундаментальної проблеми».

Що з цього вийшло — покаже час. Коли триматимемо в руках не лише збірник матеріалів конгресу, а й відповідні рішення владних структур з вдосконалення роботи навчальних і наукових закладів. Вітчизняних і зарубіжних. Цьому має сприяти досвід, яким щедро ділилися учасники конгресу протягом трьох днів.

На секції «Українська школа в країнах зарубіжжя» було заявлено 57 доповідей і повідомлень. Зрозуміло, викласти суть їх в газетній статті неможливо. Назву хіба що теми виступів, які можуть зорієнтувати читача в морі проблем, порушених науковцями. Скажімо, емігрант з Португалії розповів про україномовний інформаційний простір на батьківщині; молдованин — про розвиток вищої школи з українською мовою; латвієць — про підручник з історії України для діаспори. Гостя із Сирії поділилася враженнями про викладання українознавства в недільній школі; американка — про українську освіту в США; грузинка — про школу ім. Грушевського в Тбілісі. Багато цікавого почули учасники форуму від представників Ізраїлю, Болгарії, Румунії, Угорщини, Іспанії, Італії.

Своє бачення української освіти у світовому просторі висловив професор Петро Кононенко:

— За межами нашої країни діє майже 400 українознавчих освітньо-науково-культурологічних центрів. Є прекрасні заклади в Польщі, Грузії, Словаччині, Литві, Молдові, Казахстані, Придністров'ї, Австралії і Канаді. До речі, в цій державі в середині XX століття було 1,5 мільйона етнічних українців, в Росії — 12—15 мільйонів. Нині, відповідно, 640 тисяч і три мільйони. Асиміляція жере без воєн і голодоморів. Зберігає присутність етносу на планеті лише освіта. Але галузь стала іграшкою в антинародній ідеології комерціалізації, технократизації та ринкової агресії. Як наслідок маємо гуманітарну кризу.

Свого часу Наполеон видав не тільки правовий кодекс, а й указ про французький державний стандарт освіти. До нього він включив десять предметів. Варіанти дозволялися, але основних, повторю, було десять. У нашому держстандарті дітям пропонується 30 предметів. Лише основних! Чим пояснити невиправданий перекіс у бік природничо-технічних? У школі гуманітарні дисципліни не в пошані, а в ВНЗ на них відводять сім відсотків навчального часу (до 1991-го — 37). При цьому іноземну мову вивчають і в школі, і в вузах (тепер і в дитсадках), а державну — лише в школі. У вищих закладах читають країнознавство, а українознавство з інваріативної частини хтось вилучив, хоча в держстандартах воно є. Зате в навчальних закладах з'явилися такі дисципліни, як футбол і християнська етика...

Не раз з цього приводу автор запитував у стратегів галузі: під чию дудку танцюємо? І кого ми, врешті-решт, вчимо і виховуємо — національну еліту чи прагматичних спеців? У відповідь показують пальцем вгору. Не Київ мають на увазі — Болонський процес.

А хіба він дозволяє нехтувати чи торпедувати основоположні вимоги до стандартів?

Певне, тому, стверджує Кононенко, маємо навіть серед відомих ректорів таких, хто володіє кількома іноземними мовами, а державною не говорить. Як вони можуть керувати освітянським процесом, бути прикладом в розвитку галузі? Міністерство й Кабмін, на жаль, дивляться на таке неподобство крізь пальці. До того ж з їхнього боку, вважаю, немає належного принципового контролю за виконанням законодавчих актів про освіту.

А якої думки шановний професор про розвиток сільської школи? Це непокоїть мене, бо, незважаючи на знову-таки фанфарні твердження про доступність і рівність в отриманні освіти, вважаю, сільський учень має набагато менше можливостей, ніж міський.

— На жаль, проблеми сільської школи часом зводять лише до матеріально-технічного забезпечення, — зазначає Петро Петрович. — Аналізуємо і бачимо: абсолютна більшість педагогів — вихідці з села, 87 відсотків академіків Національної академії — звідти само. Полководці, художники, письменники теж мають переважно селянське коріння. А що нерідко спостерігаємо? Міські педагоги відгороджуються від народних світочів та дітей навіть мовою.

Про ці та багато інших болючих тем говорили на міжнародному конгресі без купюр. Та й що приховувати, якщо ми хочемо зайняти свою нішу не тільки в Європейському, а й світовому просторі?!.

Іван ІЛЛЯШ.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Гроші — з повітря: чи втратимо свій шанс?

■ ПРОБЛЕМА

Мене давно хвилює проблема подальшого виживання людини в умовах глобального потепління на планеті. Вуглекислий газ (CO_2) — один з чинників, які впливають на цей процес. Як навчитися керувати вуглецем? Споживаючи CO_2, зелені рослини, внаслідок фотосинтезу, в атмосферу виділяють O_2, а у своїх клітинах надійно фіксують С. Під час розкладання мікроорганізмами вуглецеві сполуки «консервуються» у грунті, перетворюючись на грунтовий гумус. Цей процес отримав назву — секвестрація вуглецю в грунті. Великий енциклопедичний словник роз'яснює, що завдяки фотосинтетичній діяльності перших зелених організмів у первинній атмосфері Землі з'явився кисень і виник озоновий екран, що і привело до біологічної еволюції.

Під час глибокої оранки плуг вивертає назовні поклади вуглецю, який у разі реакції з атмосферним киснем окислюється. Так і утворюється горезвісний CO_2 — стимулятор глобальних проблем. Висновок зрозумілий: не можна руйнувати природну структуру грунту! Сучасні технології і техніка дають змогу сіяти без попередньої механічної обробки грунту, що скорочує виробничі витрати, зменшує кількість техніки, що використовується, палива, трудозатрат тощо. Технологічна революція в аграрному світі розпочалася років 30 тому, але в Україні тільки починають скорочувати кількість обробки, розуміючи екологічну та економічну переваги нової системи. Піонерам нового землеробства нелегко — немає державної підтримки, як у багатьох країнах світу, де мені довелося побувати. Утім, допомогу можна одержати не з держбюджету, а з боку міжнародних ініціатив, наприклад, Кіотського протоколу. Це міжнародна угода, яка передбачає зниження викиду вуглекислого газу в атмосферу для запобігання змін клімату на Землі. Кожній країні надається максимально припустима межа викидів його в атмосфері і право віддавати свої «вуглецеві кредити» різним підприємствам, зокрема і з інших країн. Наприклад, яка-небудь компанія в Японії може заплатити землевласнику в Україні за те, що він посадить ліс, рослинна біомаса якого поглинатиме вуглекислий газ і секвеструватиме його в грунті. Таких прикладів безліч. Назву лише один. Уряд Румунії отримав 3,66 мільйона доларів США за емісійний «кредит» у 1,018 мільйона тонн вуглекислого газу, який виник унаслідок лісових насаджень на величезних територіях.

Завдання Кіотського протоколу: зменшити до 2012 року емісію парникових газів на 5 відсотків порівняно з рівнем 1990 року. Країни, які не впораються, будуть вимушені закуповувати кредити в тих, хто виконує свої зобов'язання в рамках міжнародної угоди. У 2004 році рівень емісії в Україні становив лише 43 відсотки (!) від зобов'язань перед Кіотським протоколом. Водночас наша країна опинилася у виграшному положенні через спад виробництва в 90-х роках, що сприяло глобальному зменшенню забруднення повітря. Перевага — тимчасова. Індустріальні країни не зацікавлені купувати кредити CO_2 у країни, яка отримала його в такий спосіб. Інша річ, якщо нагороду у вигляді інвестицій одержить країна, яка не тільки виробляє, а й управляє вуглецем: за допомогою секвестрації, компенсуючи його емісію і сприяючи чистому розвитку, заснованому на самовідновленні ресурсів.

Багато моїх колег з аграрного бізнесу переконані, що Україні необхідно змінити використання земель. У розділі Кіотського протоколу «Поради з ефективної практики» зазначено, що поліпшити управління сільськогосподарськими землями можна кількома способами: а) мінімалізація обробки грунту; б) вилучення чорного пару із сівозміни; в) вирощування багаторічних трав; г) перетворення земель на пасовища; д) припинення спалювання стерні.

Мінімалізація обробітку грунтів в Україні вже почалася, і у майбутньому ця тенденція лише посилюватиметься. Знижувати витрати виробника змусить економіка: він змушений буде скорочувати обробіток, щоб залишатися прибутковим. Згідно з даними Національного аграрного університету (Київ), за останні десять років до мінімалізації обробітку грунту перейшли на значній частині сільськогосподарських земель.

Якщо мінімалізацію обробітку грунту вже практикують, то чому б не «отримати» великі фінансові стимули, які передбачено в рамках таких міжнародних ініціатив, як Кіотський протокол? Діапазон внутрішньої торгівлі до Кіотського протоколу може бути від долара до 60 (за межами Кіотського протоколу від 2 доларів до 20). Щоб отримувати кошти за секвестрацію вуглецю, Україні потрібно до 1 січня 2007 року подати заявку про взяття зобов'язань за статтею 3.4 Кіотського протоколу.

Чи вигідна Україні стаття 3.4 Кіотського протоколу? В Україні, за оцінками FAO (Організація продовольства і сільського господарства ООН), у 2006 році 22 відсотки сільгоспземель значаться як деградовані, 18 — сильно деградовані, більш як 50 відсотків — схильні до деградації. Управління землями, орієнтоване на вуглець, не тільки знижує викид його в атмосферу, а й зменшує деградацію грунтів, а згодом і підвищує їх родючість. Результати системних вимірів вмісту гумусу в грунтах України (кожні п'ять років починаючи з 1965-го проводять моніторинг полів) підтверджують, що сьогодні вони — менше джерело емісії вуглекислого газу, ніж колись.

Україна, якщо прийме позитивне рішення за статтею 3.4 Кіотського протоколу, не зобов'язана доводити, що в її землях відбувається більше секвестрації вуглецю, ніж емісії. Їй потрібно довести лише різницю у вмісті вуглецю в сільськогосподарських грунтах. Які зміни відбулися за останні десять років? Мінімалізація обробітку грунтів, постійне покриття рослинними залишками полів (навіть у вигляді бур'янів), вилучення чорного пару із сівозміни, припинення землеробства на окремих полях і зменшення частини меліоративних грунтів — все це сприяє природному нагромадженню вуглецю в грунтах.

Отже, усі розрахунки вуглецю в сільськогосподарських грунтах для Кіотського протоколу порівнюють емісію 2008—2012 років з 1990 роком. Якщо за цей період вони виділятимуть менше вуглецю, то село зможе одержати кредити, а значить — інвестиції. Для цього Україні необхідно до 1 січня 2007 року встигнути подати заявку на прийняття зобов'язань за статтею 3.4 Кіотського протоколу. Саме у «встигнути» — найбільша проблема. 3 червня цього року Міністерство охорони навколишнього природного середовища, а тепер вже і Міністерство аграрної політики України розглядають таку можливість. Минуло п'ять місяців. Залишився один. Україна за крок від того, щоб втратити шанс за рахунок міжнародних інвестицій підтримувати свою природну «біофабрику» з переробки атмосферного вуглецю на гумус для підвищення родючості вітчизняних чорноземів і зміцнення конкурентоспроможності сільського господарства. Імовірність, що не встигнемо, — 5:2... А шкода, адже робимо великі гроші з повітря.

Петро ШВИДЬКО,
фермер, засновник ТОВ «Шаролезька вівця», кандидат технічних наук, лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки.

Новомосковський район Дніпропетровської області.

«Краще б я помер, ніж так жити»

■ ТРИВОГА

Цю жінку знають в обличчя секретарі прийомних багатьох керівників. Хтось приймає, хтось відмахується, мовляв, чергова прохачка. А в жінки — горе. Материнське горе.

— Два роки тому, — розповідає Любов Нікітіна, — занедужав наш син В'ячеслав. До хвороби це була міцна, здорова дитина, займався боротьбою, навіть досяг непоганих результатів. Й уявити ніхто не міг, що наступні роки мій син проведе в лікарнях, у муках і стражданнях.

6 листопада 2004 року Славу прооперували в Миколаївській обласній дитячій лікарні. Діагноз: флегмонозний апендицит, що і став причиною всіх бід. Попереду чекали консультації, спостереження і лікування в миколаївських фахівців. Хлопчика турбували жахливі болі в животі, температура піднімалася регулярно до 40 градусів. Через постійну лихоманку дитину направляють на консультацію до Київського науково-дослідного інституту педіатрії, де протягом місяця вона проходить курс лікування. Але стан не поліпшується.

Слава пройшов лікування й обстеження в науково-дослідних інститутах Києва, Харкова, Львова, надовго «прописався» в онкогематологічному відділенні миколаївської лікарні. Туди він не хоче повертатися нізащо. Саме тут 13-літній хлопчина вперше дізнався, що означає смерть друга. «Ванечкі вже немає, — розповідає він мамі. — А у Віті сили боротися за життя майже вичерпалися». Прогнози медиків були невтішні. В одній із клінік хлопчикові відвели жити лише рік. Слава Богу, прогноз не справдився.

Цей міцний на вигляд хлопець не по-дитячому серйозний. Дорослішати довелося, постійно перебуваючи на межі між життям і смертю. «Він дуже терплячий і витривалий, — каже Любов Павлівна. — Але найстрашніше, коли Слава, скорцюбившись від болю, якось вимовив: «Краще б я помер, ніж так жити». А хіба повинен мій хлопчик думати про смерть у його віці? Та якби лишень я змогла, я б усю його біль забрала собі». І все-таки величезне бажання жити допомагає перебороти біль і розпач.

Любов Павлівна не заспокоювалася ні на хвилину, стукала в усі двері, просила допомоги, щоб повернути синові втрачене здоров'я, повернути йому дитинство. Це були крик серця, материнське горе, це сльози, стогони, муки і страждання її дитини.

Наша медицина виявилася безсилою. Усі лікарі повторювали, що у своїй практиці подібного випадку не зустрічали. Сьогодні температура тіла в хлопчика не опускається нижче 38 градусів. А коли піднімається вище, у Слави розходяться післяопераційні рубці, починається кровотеча, котру неможливо зупинити. Жахливий біль у животі — передвісник кровотечі. І так майже щодня. Незважаючи на все це, дитина продовжує навчатися у школі, спілкується з однолітками.

Коли в інституті патології Львова сказали, що Славі допоможе лікування за кордоном, це було сприйнято як єдина надія. Завідувач хірургічного відділення Миколаївської дитячої обласної лікарні Григорій Недавній і завідувач реанімаційного відділення Павло Деоргієв вийшли на французьких медиків-фахівців і ті дали добро на лікування хлопчика. Але тут виникли складності матеріального характеру. Лікування за кордоном потребує величезних коштів. У звичайної миколаївської родини їх не виявилося.



— По допомогу я зверталася на великі миколаївські підприємства, у приватні організації, — розповідає мама. — Але найчастіше відповідь була негативна. Ображатися на них я не мала права, адже це було моє горе, мій біль. Перебуваючи у глибокому розпачі, я звернулася по допомогу до Миколаївського відділення громадської Всеукраїнської організації «Люди, що живуть із ВІЛ/СНІД». Керівник цієї організації Андрій Коновалов одразу перейнявся нашими проблемами, живе з ними день у день. Скільки ним зроблено дзвінків, проведено зустрічей, скільки написано листів, скільки було поїздок до Києва — й усе це для мого сина! Скільки співчуття, розуміння, вміння підтримати і прийти на допомогу! Цю людину послав нам Бог!

Сьогодні Любов Павлівна не хоче згадувати всі ті приниження, яких довелося зазнати. Особливо прикро за сина. Адже, коли стало відомо, до якої саме організації звернулася родина, хлопчика стали дражнити і насміхатися над ним. Слова «СНІД» і «ВІЛ» у нашій свідомості все ще означають щось непристойне, якщо не ганебне. Але і з цим впоралися. Вони впоралися, не ми...

Допомога прийшла. Разом зі своїми громадськими помічниками мама постукала в потрібні двері. Допомогли відома гімнастка Ліля Подкопаєва, керівники області і міста, підприємства «Сандора», «Зелений Гай», «Радсад». Дуже потрібну сім'ї підтримку надала рідна Миколаївська школа № 57. Виділяли хто скільки міг. Зрештою, потрібну суму зібрали: 7700 євро.

Але знову проблема. Буквально днями отримано новий рахунок з клініки Марселя. Додатково необхідно ще 2200 євро на післяопераційні і реабілітаційні періоди. Нікітіни впевнені, що і ці гроші їм допоможуть зібрати. Іншого виходу просто немає. Є тільки надія і віра.

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

Фото автора.

Хлопчикові відвели жити лише рік. Прогноз не справдився



Україна планує до 2017 року створити державне агентство з управління запасами нафти і нафтопродуктів. Про це повідомив міністр палива і енергетики Юрій БОЙКО (УНІАН)

Звідки ви, Сереховичі?

Відтепер мальовниче волинське село Сереховичі має свій літопис, прапор і герб. Такий приємний сюрприз його мешканцям піднесли учасники XXI обласної науково-практичної історико-краєзнавчої конференції «Минуле і сучасне Волині та Полісся», яка 17 листопада відбулася в райцентрі Стара Вижівка і Сереховичах.



Вихідці з цього села ставали депутатами вищих законодавчих органів трьох держав: Іван Бондарчук — послом сейму довоєнної Польщі, Юхим Ярощук — депутатом Верховної Ради УРСР, Андрій Бондарчук — депутатом Верховної Ради України першого скликання. Останній із них і став ініціатором розробки символів Сереховичів, а також проведення цієї конференції, присвяченої, зокрема, 505-й річниці першої згадки про село. За матеріалами конференції видано наукову збірку. Її автори — історики, краєзнавці, архівісти, вчителі, ветерани праці, місцеві старожили. Спонсор збірника — теж Андрій Бондарчук. Він передав майбутньому музею села копію картини «Проголошення Акта Незалежності України», яка прикрашає фойє Верховної Ради України. Таку само картину він вручив Старовижівському краєзнавчому музею.

Конференція у Старій Вижівці і Сереховичах стала п'ятою з проведених цього року Волинським товариством краєзнавців, Волинським краєзнавчим музеєм, облдержархівом і Волинським держуніверситетом. Подібні конференції пройшли в Камені-Каширському, Маневичах, Володимирі-Волинському, в селищі Олика. До її організації долучилися райрада і райдержадміністрація Старовижівщини, крайове братство Андрія Первозваного.

XXI науково-практична історико-краєзнавча конференція чимало зробила для ліквідації білих плям в історії Старовижівського і сусідніх районів. Широко було висвітлено діяльність УПА на Волинському Поліссі. Цікаві також доповіді про археологічні знахідки на території краю, про так звану шнайдерську (професійну) мову шевців села Нова Вижва, про старі метричні книги, легенди й обряди... Добрим словом на конференції згадали про уродженця Сереховичів Юхима Ярощука, який у 1956—1972 роках очолював виконком Волинської області (до речі, першого корінного волинянина на цій високій посаді), обирався депутатом Верховної Ради УРСР. Про його любов до рідного села й сьогодні нагадують споруджені в Сереховичах Будинок культури і середня школа. Шкода, що обидва заклади давно вже потребують ремонту.

На думку голови райради Бориса Смілого, такі конференції треба проводити регулярно, адже в попередні роки ми мало дбали про збереження своєї історичної пам'яті, не турбувалися про створення літописів рідного краю.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

На знімку: такі відтепер будуть прапор і герб Сереховичів.

Фото автора.

На позиціях істини й порядності

Йдеться про журнал «Наука і суспільство». Написав зопалу цей заголовок і думаю: а хто ж нині надрукує допис з такою претензійною назвою? І все-таки…

Сьогодні непросто живеться незаангажованим виданням, особливо україномовним. Деякі, попри все, тримаються. Як-от науково-популярний журнал «Наука і суспільство». Скільки пам'ятаю, журнал завжди відзначався об'єктивністю, точністю викладу фактів. Це єдиний справжній науково-популярний журнал України з багатими традиціями (йому понад 80 років) й авторитетом у читачів. Колись він стояв в одному ряду з відомими московськими виданнями. Але це був наш, український, журнал! Він і тепер такий — об'єктивний, чесний, хоч нині ці якості не в моді. Журнал послідовно проводить політику, спрямовану на становлення української держави, утвердження й розквіту суспільства. Оновлене видання прагне разом з читачами розібратися в проблемах соціально-економічного розвитку країни, залучивши до цього науковців з Інституту світової економіки та міжнародних відносин НАН України. А ще ж традиційні науково-пізнавальні матеріали з проблем промисловості й сільського господарства, нетрадиційної енергетики, охорони здоров'я, екології, багата історична тематика, новини вітчизняної та зарубіжної науки.

Є проблеми з фінансуванням, приміщенням, кадрами. Журналу пропонували послуги підприємливі хлопці — назвавши вимагаючи одного: забути, ким були, відмовитись від своїх поглядів на проблеми науки і суспільства й перейти на позицію «чего изволите?» Колектив відмовився.

Що ж, таке життя. А розповсюджувачі преси залюбки пропонують замість наших видань — московські. Сам у цьому переконався, оформлюючи передплату на улюблену «Науку і суспільство».

Петро МОРОЗ, професор екології.

Умань.

«Ласкаво просимо», або «Стороннім вхід заборонено»

▪ ТЕМА ДЛЯ РОЗДУМІВ

Нещодавно один чоловік надіслав мені листа. Викладена в ньому маленька історія змусила добряче замислитися. Так от. Іван Григорович Кибкало проїздом опинився в Полтаві, де мав залагодити одну службову справу. Тут він і згадав, що в місті живе його колишній однокашник, з яким не бачилися років двадцять з гаком. Жодних координат Іван Григорович не мав, але, витративши чимало часу, все-таки з'ясував, де можна знайти друга. З'ясувалося, що той працює в солідній державній установі, та на біду для полтавського гостя «прорватися» туди було справою нелегкою. На «посту №1» відвідувачеві пояснили, що спершу він має зателефонувати своєму знайомому й лише після «команди» останнього зможе піднятися до нього в кабінет. Та знову, як на біду, товариша на місці не виявилося — той просто вийшов з кабінету.

Іван Григорович вирішив тим часом залагодити власні справи, а до солідної установи зайти пізніше. Потім він «потрапив» на обідню перерву. Зайшов ще пізніше, але знову історія повторилася: телефон не відповідав, а охоронець лише розводив руками: «Він десь тут... Чекайте...» Та чекати було вже ніколи — до поїзда лишалося мало часу, а власні справи теж «затягувалися». Іван Григорович залишив другові записку з проханням зателефонувати на мобільник, але й ту адресату вчасно не передали. А коли він все ж зателефонував, було пізно: товариш уже доїжджав до Миргорода.

«Так ми й не побачилися через цю дурну «систему». Лишень поговорили по телефону...» — з болем пише І. Кибкало.

...Пригадалося, як кілька років тому, читаючи спогади «дореволюційного» редактора «Полтавских губернских известий» Дмитра Іваненка, я натрапив на цікавий епізод. Приїхавши після закінчення Київського університету до Полтави в пошуках роботи, Дмитро Іванович, не маючи у місті жодних зв'язків, вирішив «про всяк випадок» зайти просто... до генерал-губернатора. Він вільно пройшов у його «резиденцію» на центральній площі, піднявся на другий поверх, зайшов до приймальні... Чергового офіцера на місці не виявилося, а двері до кабінету царського намісника були прочинені... Дмитро Іванович набрав повні груди повітря і боязко ступив за поріг...

Та губернатор на диво чемно прийняв гостя, розпитав що і як. Зрадівши «молодому спеціалістові», він навіть власноруч написав записку столоначальнику Казенної палати з проханням працевлаштувати вчорашнього студента. Що й було зроблено! Так і став Дмитро Іванович державним службовцем, на довгі роки пов'язавши своє життя з Полтавою.

Але йдеться не про це. Чи міг би тепер учорашній студент ось так запросто (нехай якоюсь мірою і випадково) потрапити у «святая святих»? Скажімо, до обласної адміністрації? Навряд чи. Єдине, що йому вдалося б — це дійти до постового міліціонера. Адже навіть журналістів «пускають» сюди на різні прес-конференції за «списочним складом», з попередньою «акредитацією».

Пригадується, навіть за часів Союзу, демократичні норми якого ще тоді викликали сумніви, у місцевому «Білому домі» існувала куди ліберальніша «пропускна система». Звісно, замість теперішньої адміністрації тоді був обком КПУ, куди можна було пройти, лише пред'явивши партійний квиток. А от до обласної ради, облвиконкому, які були розташовані в цьому самому приміщенні, могла повсякчас зайти «людина з вулиці». Без будь-яких, як то кажуть, попередніх процедур. Заходь і йди хоч до самого голови облвиконкому!

Так тривало, допоки на початку 1990-х на майдані перед обкомом не почали з'являтися численні ватаги мітингувальників, в лавах яких вже «проскакували» крамольні заклики на кшталт "Хай живе КПРС на Чорнобильській АЕС!" Налякані таким поворотом подій партійні бонзи й вирішили тоді «перемістити» міліціонерів на перший поверх. Відтоді сторонній вхід до всього приміщення став проблематичним.

Утім, пригадується, на одному з партактивів тодішній перший секретар обкому пояснив появу міліціонерів у вестибюлі тим, що вони, мовляв, охороняють не партійних чиновників, а «важливі державні документи». Так відтоді й повелося. До речі, якщо й далі проводити аналогії, то принагідно згадати й таке: в гардеробі облдержадміністрації досі «ходять» алюмінієві бляшанки з трьома вибитими на них літерами — ... «КПУ». Як то кажуть, заповітам партії вірні!



Та й хіба лише в адміністрацію простій людині потрапити сьогодні важко? Будь-яка хоч якоюсь мірою «пристойна» установа воліє нині обзавестись власною охороною — починаючи від районного суду і закінчуючи редакцією газети. Навіть у деяких жеках вас зупинить біля входу принаймні сувора тітонька з не менш суворим запитанням: «А ви до кого?» Що вже й казати тоді про різні приватні фірмочки, для яких солідна охорона, схоже, стала вже частинкою... корпоративного іміджу.

Навіть і там, де колись сиділи у вестибюлях «бабусі — божі кульбабки», їхні місця зайняли нині «люди з кобурою». Все зазвичай пояснюють вимогами безпеки й таке інше, та чи завжди це так? Чи завжди виправдано? Мабуть, ні.

Один начальничок, до якого навіть журналісту з посвідченням центральної газети ледь вдалося пробитися, і «об'єкт» якого аж ніяк стратегічним не назвеш, відповів на це доволі чесно: «Зате менше всяких «шизіків» тиняється! Тут і з міліцією від різних прохачів не відбитися...» Уявляєте: замість того, щоб налагодити роботу служби так, аби на неї менше скаржилися, чиновник вирішує просто «відгородитися» міліцією від «небажаного елемента», щоб максимально звузити «прямий доступ».

Чи не є і це причиною появи такої кількості «закритих» приміщень, величезного штату охоронців?

Тепер і нашому брату-журналісту — не мед. Доходить до анекдотичних випадків. Відома полтавська журналістка Зінаїда Мироненко якось розповідала, скільких зусиль їй довелося докласти, щоб зустрітися з академіком, який працює у місцевому вузі. Його ректор, виявляється, видав «приписа», що «акули пера» можуть з'являтися на території ввіреного йому учбового закладу лише за особистим дозволом керівника. Тим паче вони не мають права... брати інтерв'ю без «височайшого соізволенія» навіть у академіків!

А в одній районній раді, де в усій окрузі одна лише районна газета і є (до речі, теж «райрадівська»), теж запровадили акредитацію, аби, бува, якась «вражина» не сунулась раптом на сесію.

А загалом якщо в комуністичні часи ми нарікали на «тотальний контроль» держави за громадянином, то те, що відбувається в країні нині, не наснилося б і Йосипу Віссаріоновичу в... найприємнішому сні. Таке враження, що одна половина держави щось охороняє від іншої.

Власне, так воно і є.

Коли нещодавно в одному з віддалених сіл, де про колгосп уже й забули, я поцікавився, а де працюють нині молоді хлопці, колишній знаний у районі комбайнер відповів так:

— Є — працюють тут, є — байдикують, а інші в Полтаві охоронцями — хто в міліції, хто в приватних фірмах...

— А кого більше?

— Охоронців, звичайно, більше!

...Нещодавно, їдучи трасою з Полтави на Кобеляки, ми з колегами зупинилися за «маленькою справою». Та не встигли ще й дійти «до кущиків», як звідти вискочив кругловидий молодик у чорній формі й «при береті». З'ясувалося, охоронець. Думав, ми йдемо... красти качани «молочно-воскової стиглості». Ледве виправдалися...

Ось так. А ви кажете адміністрація! Та тепер і в лісосмугу без «акредитації» не зайдеш.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтавська область.

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

За першим — другий комплекс

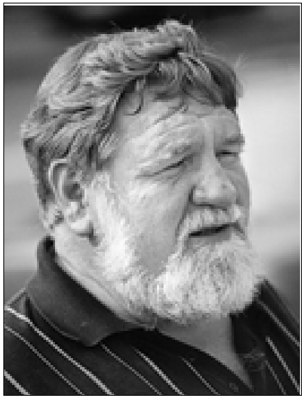
передбачають створити на землі прадревньої трипільської культури ініціатори переосмислення і нового трактування історії виникнення української цивілізації

■ ПРОБЛЕМА

«Прадавня Аратта — Україна»

Таку дещо незвичну назву має цей, мабуть, перший і єдиний в нашій країні приватний музей. Щоправда, спершу його назвали музейний комплекс «Прадавня Оратанія-Україна». Нинішня повна його назва: «Прадавня Аратта — Україна трипільської археологічної культури». До речі, Аратта — це держава.

З'явився цей заклад три роки тому поблизу села Трипілля на Київщині. Створили його (купили занедбаний будинок і на його місці побудували сучасне красиве приміщення) художник Анатолій Гайдамака і будівельник Володимир Лозаренко. Свої експонати музею надав колекціонер Олександр Поліщук. До наукового трактування життя оратів-українців долучився вчений-історик, автор 10 монографій, 13 науково-популярних та художньо-публіцистичних книжок Юрій Шилов. Власне, пояснює В. Лозаренко, ідея створення музею з'явилася під час видання книжки Ю. Шилова «Джерела». Вона збіглася з наміром Володимира Михайловича, але він один не міг зробити це.



Юрій Шилов.

Невдовзі після відкриття музей відвідав тодішній Надзвичайний і Повноважний Посол Німеччини в Україні Дітмар Штюдеманн і зазначив: те, що демонструється в музеї, не тільки ваше (українське. — **Я. Г.**), а західноєвропейські експерти, на жаль, мало що знають про те, що відбувалося тоді у вашій країні. Коли трипільці створили вже унікальну культуру, в Німеччині ще жили в дикому лісі. Тому це не тільки ваше, а загальнолюдське надбання.

Сказане послом перегукується з віршем відомого поета Бориса Олійника, який в одному зі своїх творів написав:

Ми тут жили
ще до часів потопу.
Наш корінь
у земну вростає вись.
І перш,
ніж учити нас, Європо,
На себе ліпше збоку подивись.
Ти нас назвала
хутором пихато.
Облиш: твій усміх
нам не допече,
Бо ми тоді вже
побілили Хату,
Як ти іще не вийшла із печер.

У своїй новій книжці «Пращури» (2006 р.) і під час проведення екскурсій в музеї Юрій Шилов наполегливо стверджує: держава Аратта виникла близько 6200 років до н. е. Що українці — прямі нащадки трипільців, а отже, є найдавнішою нацією. В Аратті існувала не рабовласницька, а общинна державність, котра базувалася на нормальному стані суспільства — свободі, братерстві й рівності. Що ця цивілізація дала світові перше колесо, 12 хліборобських злаків (3 види пшениці, ячмінь, жито), неземної краси кераміку, перша одомашнила коня тощо.

Все це ініціатори створення музею намагаються довести своїми експонатами, яких, за їх словами, зібрано більше двох тисяч, численними знаками та символами, які незаслужено, стверджують вони, приписуються далекосхідним народам. Розміщено всі ці історичні докази у чотирьох виставкових залах загальною площею 250 кв. метрів.

Поруч з музеєм розташована відреставрована двоповерхова будівля давніх оратів. Власники закладу планують побудувати ще реставраційну майстерню, відтворити колове поселення трипільців з їхнею кухнею. Вже нині в музеї чимало відвідувачів. Найбільше — студентів Міжрегіональної академії управління персоналом.

А на черзі — створення комплексу «Спадщина»

Неподалік музею «Прадавня Аратта — Україна», на березі Дніпра, поблизу села Стайки багато років екскаватори черпали глину для місцевого цегляного заводу. Одного разу в ковші помітили рештки стародавньої кераміки, посуду, інших предметів ужитку. Роботи зупинили. Археологи підтвердили — це рештки трипільської культури і розпочали дослідження. Згодом керівництво відкритого акціонерного товариства «Стайки-керамік» (директор Ігор Мацкевічус) запропонувало створити тут комплекс «Спадщина». З остаточною назвою ще не визначилися. Його називають то освітньо-науковим культурологічним, то історико-туристичним. Пропозицію ВАТ підтримали Науково-дослідний інститут українознавства Міністерства освіти і науки України, міжнародна асоціація «Україна і світове українство», членом якої є «Стайки-керамік». Як сказав мені Ігор Казисович, ВАТ уклав угоду з Інститутом археології НАН України про співпрацю.



Зі словом-привітанням до учасників форуму українців звертається директор Інституту українознавства Петро Кононенко.

Це має бути перший в Україні гуманітарний комплекс, який поєднає складові науки, освіти, духовності, культури, економіки і підприємництва. Водночас тут передбачається проводити дослідження, вивчення і поглиблення пізнання минулого нашої країни. На думку ініціаторів створення комплексу, історична цінність цього місця, чудові краєвиди приваблять не лише українських, а й зарубіжних громадян. Тому передбачають побудувати тут кілька готелів та інші об'єкти соціального призначення.



Перед учасниками форуму українців виступає співробітник Інституту українознавства Володимир Баран. На столі — перші знахідки.

Нещодавно ВАТ «Стайки-керамік» приймало учасників IV Всесвітнього форуму українців, які схвально поставилися до ідеї створення комплексу і підписали звернення до голови Київської облдержадміністрації Віри Ульянченко з проханням підтримати цей задум.

Ініціатори створення комплексу коштів не просять — лише організаційної підтримки. Нині, приміром, величезним бар'єром постало питання відведення земельної ділянки потрібної площі. Кагарлицька райдержадміністрація буцімто віддала значну прилеглу площу під городи. Подейкують, що не селянам, а столичним землелюбителям.



Майданчик поруч з музеєм...

А в археологічному музеї дивуються і сподіваються

Вірно і справедливо буде сказати, що згаданий вище приватний музей «Прадавня Аратта — Україна» в селі Трипілля Обухівського району побудували майже поруч з державним Київським обласним археологічним музеєм. До його складу входить п'ять відділень у різних районах області. Як стверджують його співробітники, цей музей, якому невдовзі (2009 р.) виповниться 50 років, розташований на місці, де колись було місто Треполь. Були тут і поселення трипільської цивілізації, про яку свідчать численні археологічні знахідки-докази, розміщені в одному із залів. Усі вони, до речі, за музейною наукою, підписані, описані. Чого ще немає в Араттському.

Почув тут ще й таке. У музеї «Прадавня Аратта — Україна» багато копій експонатів, підробок, які видаються за справжні, стародавні. В нього буцімто немає достатньої наукової основи тощо. Що це, відверта чи прихована заздрість? Чи професійна вимога — музей має бути науково-просвітницьким закладом. А хіба Араттський не є таким? Хіба не достатньо переконливо, по-новому й зацікавлено коментує історію трипільської цивілізації той само Юрій Шилов? В основі його тверджень чітко й виразно проглядається найважливіше — ми недостатньо знаємо історію Трипілля і, певно, справді маємо всі підстави пишатися тим, що ми вже білили Хату, коли європейці ще не вийшли із печер...

Підтримуючи загалом ідею створення сусіда і висловлюючи на його адресу, мабуть, справедливі критичні побажання, співробітники обласного археологічного музею ображені. А образив їх не хто інший, як Президент України, який у квітні цього року відвідав Араттський музей, а до них чомусь не завітав. От і не дає тепер їм спокою запитання, а який із цих закладів важливіший? Для держави, для народу, світу. Зрештою, для вітчизняної і світової науки.

Проте директор обласного археологічного музею Микола Городиський не поринає у відчай і сподівається на перспективу. А вона — у створенні разом з майбутнім комплексом «Спадщина» музейного заповідника. Ніби спільно з ВАТ «Стайки-керамік» готують відповідні документи, сподіваються на підтримку їхнього наміру керівниками держави.

Хто справжній послідовник Хвойки?

Так склалося, що трипільську цивілізацію понад 100 років тому відкрив чеський археолог Вікентій Хвойка. Про його дослідницьку працю розповідає чимало документів і знахідок, розташованих буквально біля входу в обласний музей. А припущення, що українці — прямі нащадки трипільців, висловлювалося ще в першій половині минулого століття. Але з різних причин за радянських часів дослідження цієї місцевості практично не проводилося. Зате напружено працювали бульдозери й екскаватори...

І ось, як бачимо, на початку нинішнього століття знайшлися ентузіасти, які вирішили своїми зусиллями і за власні кошти розширити дослідження, підняти знання про трипільську цивілізацію на нову, заслужену височінь. Сподіватимемося, що ідея створення державного археологічного заповідника (який вочевидь цілком заслуговуватиме статусу національного) імені В. Хвойки врешті-решт матиме підтримку.

Не підтримають цю пропозицію, не буде заповідника, то хай ніхто не перешкоджає ВАТ «Стайки-керамік» створити комплекс «Спадщина».

Тоді цих, хай і розрізнених музейних закладів, що за 40 кілометрів сушею і 50 — Дніпром від Києва, зможуть дістатися наші небайдужі до своєї історії співвітчизники, українці, що проживають за кордоном, зарубіжні туристи. Тут для них буде невичерпне джерело пізнання минулого українців, слов'ян, індоєвропейців, людства загалом.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Київська область.

Фото Олександра ВАДІСА і Анатолія СЕЛЕНТІЯ.



Такий вигляд має одна із стін музею «Прадавня Аратта — Україна».

Як отримати свою частку

Система споживчої кооперації України, на нашу думку, впродовж десятків років не зовсім справедливо ставилася до своїх членів — громадян України

Приймалися рішення щодо виборів уповноважених осіб, продажу майна, тоді як багато членів спілки про це не знали. Як наслідок, за даними всеукраїнської громадської організації «Національний комітет по боротьбі з корупцією», із 12 мільйонів 305 тисяч пайовиків споживчої кооперації 1991 року на сьогодні залишилося близько 1 мільйона. Це тоді, як необхідно об'єктивно визначити долю та правильно розділити майно на кожного пайовика і видати йому сертифікат на право на частку майна, вартість якого могла становити близько 20 тисяч гривень.

При цьому деякі пайовики не мали уявлення про вартість їхніх часток, оскільки, за даними комітету, з урахуванням майна обласної та Центральної спілки доля кожного пайовика в частці могла становити до 40 тисяч гривень.

До комітету надійшло чимало заяв про те, що в окремих випадках виключення членів споживчої кооперації відбулося нібито за власним бажанням пайовиків. Пайовики стверджують, що для цього їм давали заздалегідь підготовлені бланки заяв про вихід із товариства і пропонували проставити підпис та отримати свій внесок.

Надалі, нехтуючи працею мільйонів пайовиків, їхніх батьків, дідів, які віддали цій системі впродовж десятків років своє здоров'я, розпочався розпродаж майна системи споживчої кооперації.

Тому всеукраїнська громадська організація «Національний комітет по боротьбі з корупцією» звертається до громадян України — пайовиків споживчої кооперації, виключених із її членів: ви за бажанням можете звернутися до комітету з питанням про поновлення вашого членства та визнання вас власником частки майна і про видачу відповідного сертифіката.

У разі відсутності в споживчій кооперації документів, які б підтверджували ваше членство, довести свої права можливо шляхом підтверджувальних свідчень не менш як двох свідків.

Запевняємо, що нами буде надано безкоштовну правову допомогу в захисті ваших конституційних прав. Комітет сприятиме правоохоронним органам щодо притягнення винних осіб до передбаченої законом відповідальності.

Ми розуміємо, що повернення майна може зустріти спротив з боку окремих осіб, але ці перепони будуть усунуті завдяки спільним зусиллям широкого кола громадськості, чесному ставленню працівників правоохоронних органів до виконання службових обов'язків та громадському контролю за діяльністю всієї правоохоронної й судової системи.

За ініціативою комітету та при контролі Кабінету Міністрів України органами внутрішніх справ і податкової служби розпочато перевірку діяльності всіх споживчих товариств України.

На наш погляд, правоохоронні органи, прокуратура, суди зобов'язані відповідно до вимог чинного законодавства ініціативно, ретельно та об'єктивно дослідити всі зазначені вище обставини, поновити та захистити права кожного пайовика.

Для поновлення своїх конституційних прав кожному пайовику або іншій особі, яка має на це законне право, слід звернутися до всеукраїнської громадської організації «Національний комітет по боротьбі з корупцією» (зразок заяви додається), а також повідомити про інші факти відчуження майна, об'єктів тощо споживчих товариств України.

ЗРАЗОК

Голові всеукраїнської громадської організації «Національний комітет по боротьбі з корупцією» Чорному В. В.

01001, м. Київ, вул. Хрещатик, 7/11

Іванова Олена Вікторівна
Рік народження
Адреса
Телефон

З А Я В А

Я, Іванова О. В., пайовик споживчого товариства в Чорнобаївському районі Черкаської області.

Я жодного разу не отримала повідомлення про час, місце проведення зборів споживчого товариства або про вибори уповноважених осіб до спілки чи їх керівників, тому ні разу не брала участі у вирішенні цих питань.

У зв'язку з цим прошу сприяти у визнанні мене власником частки майна та видачі мені відповідних документів.

Крім того, прошу звернутися до правоохоронних органів з приводу захисту моїх прав.

Я довіряю Комітету представляти мої інтереси та захищати мої права в органах державної влади, правоохоронних та судових органах.

О. В. Іванова

Голова Національного комітету по боротьбі з корупцією В. В. ЧОРНИЙ

УВАГА! Редакція газети «Голос України» повідомляє, що з 1 грудня 2006 р. у відділі реклами буде змінено телефони: 454-81-34 на 453-44-56, 454-81-44 на 453-44-57

Правління Українського закритого акціонерного товариства по туризму та екскурсіях «Укрпрофтур»

повідомляє про скликання позачергових загальних зборів акціонерів, які відбудуться 18 січня 2007 року за адресою: м. Київ, майдан Незалежності, 2, будинок спілок, 2 поверх, кімн. №215.

Початок об 11 годині. Реєстрація учасників о 10:30.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Про обрання голови загальних зборів, секретаря та лічильної комісії.
2. Про внесення змін до Статуту ЗАТ «Укрпрофтур» та затвердження його в новій редакції.
3. Про обрання та відкликання членів Спостережної ради ЗАТ «Укрпрофтур».
4. Про обрання та відкликання членів Ревізійної комісії ЗАТ «Укрпрофтур».
5. Про внесення змін до Положення про Спостережну раду ЗАТ «Укрпрофтур» та затвердження його в новій редакції.
6. Про внесення змін до Положення про Ревізійну комісію ЗАТ «Укрпрофтур» та затвердження його в новій редакції.

Господарський судом Львівської області (79014, вул. Личаківська, 128, м. Львів) постановою від 16.10.2006 р. у справі №6/302-5/266 визнано банкрутом ПП «Шипот», юридична (поштова) адреса: 79044, вул. Грюнвальдська, 4/7, м. Львів, ЄДРПОУ 30163559, р/р 26009010052 у другій ЛФ Кредит Банк (Україна), м. Львів, МФО 385372.

Відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Шимчишина Ігоря Степановича, ліцензія серії АБ №116089 від 25.11.2004 р., який проживає: 79069, м. Львів, вул. Шевченка, 400/8.

Печатки, штампи, свідоцтво про державну реєстрацію, статутні документи підприємства вважати недійсними.

Господарський судом Львівської області (79014, вул. Личаківська, 128, м. Львів) постановою від 23.10.2006 р. у справі №6/111-29/193 визнано банкрутом ПП «Спецелектропостач», юридична (поштова) адреса: вул. Стороженка, 27, м. Львів, ЄДРПОУ 31896326, р/р 2600006880318 у Першій ЛФ Кредит Банку (Україна), м. Львів, МФО 325365.

Відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Надлонка Андрія Івановича, ліцензія серії АБ №216838 від 24.03.2005 р., який проживає: 79066, вул. Зубрівська, 25А/33, м. Львів.

Печатки, штампи, свідоцтво про державну реєстрацію, статутні документи підприємства вважати недійсними.

Господарський судом Львівської області (79014, вул. Личаківська, 128, м. Львів) постановою від 16.03.2006 р. у справі №6/37-5/33 визнано банкрутом Ремонтно-будівельно-монтажне управління №3 орендного тресту «Південзахідхімрембудмонтаж» Державної агрохімічної асоціації, юридична (поштова) адреса: 81652, м. Новий Розділ Львівської області, ЄДРПОУ 04663602, р/р 26007301470326 у ТВБВ відділенні Промінвестбанку України, МФО 325451.

Відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Качмарика Ярослава Михайловича, ліцензія серії АБ №271560 від 18.11.2005 р., який проживає: 79000, вул. Садова, 23/20, м. Львів.

Печатки, штампи, свідоцтво про державну реєстрацію, статутні документи підприємства вважати недійсними.

Господарським судом Львівської області (79014, вул. Личаківська, 128, м. Львів) постановою від 19.10.06 у справі № 6/166-4/244 визнано банкрутом Госпрозрахункове кооперативне підприємство «Вільхівчанка», юридична (поштова) адреса: 81733, вул. Стрийська, 58, с. Вільхівці Жидачівського району Львівської області, ЄДРПОУ 30287477, р/р 26007301155 у Жидачівському відділенні ВАТ «Ощадний банк України», МФО 385167.

Відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Качмарика Ярослава Михайловича, ліцензія серії АБ № 271560 від 18.11.05, який проживає: вул. Садова, 23/20, м. Львів.

Печатки, штампи, свідоцтво про державну реєстрацію, статутні документи підприємства вважати недійсними.

Господарським судом Львівської області (79014, вул. Личаківська, 128, м. Львів) постановою від 20.10.06 у справі № 6/57-29/54 визнано банкрутом ПП «Комплектспецмонтаж - 9», юридична (поштова) адреса: 79052, вул. Широка, 94/133, м. Львів, ЄДРПОУ 33169490. Рахунки в банківських установах відсутні.

Відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Надлонка Андрія Івановича, ліцензія серії АБ № 216838 від 24.03.05, який проживає: 79066, вул. Зубрівська, 25А/33, м. Львів.

Печатки, штампи, свідоцтво про державну реєстрацію, статутні документи підприємства вважати недійсними.

Постановою господарського суду Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, Адміральська, 22а) від 22 листопада 2006 року у справі № 5/462/06 Товариство з обмеженою відповідальністю «Кросс-Мет» (юридична адреса: 54058, м. Миколаїв, вул. Лазурна, 16, кв. 53; р/рах. № 26008301100583 в Подільській філії АКБ «Мрія» у м. Києві, МФО 300777; ЄДРПОУ 33437349) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Тимофеєву Ларису Борисівну (ліц. АВ №158278 від 16.10.2006 р. адреса: 54017, м. Миколаїв, а/с 179, тел.(512) 47-89-69).

Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації оголошення.

Повідомляємо про скликання чергових зборів акціонерів **ЗАТ «Дніпровська Пристань»**, що відбудуться 12 січня 2007 р. о 16 годині за адресою: м. Київ, вул. Ярославів Вал, 33.

Порядок денний:

1. Затвердження зміни місцезнаходження Товариства та призначення уповноваженої особи на укладання договору оренди приміщення.
2. Затвердження та підписання нової редакції Статуту Товариства у зв'язку зі зміною місцезнаходження Товариства.
3. Звіт Правління про результати фінансово-господарської діяльності за 2005 рік і затвердження річного звіту.
4. Затвердження звіту та висновків Ревізійної комісії.
5. Визначення порядку покриття збитків за 2005 рік.

Господарським судом Волинської області (43010, м. Луцьк, пр. Волі, 54-а) порушена справа № 1/116-Б про банкрутство Дочірнього підприємства ДАК «Хліб України» «Володимир-Волинський комбінат хлібопродуктів» (44700, м. Володимир-Волинський, вул. Княгині Ольги, 5), р/р 26007233453001 у Волинському ГРУ ПриватБанку, МФО 303440, код ЄДРПОУ 00951422.

Розпорядником майна призначено Костюкевича Івана Миколайовича, ліцензія № 176084 від 16.06.2005р. Адреса: м. Луцьк, пр. Грушевського, 30/22, тел. (0322) 77-63-59.

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця.

Постановою Господарського суду Запорізької області від 13.11.2006 р. по справі № 25/229/06 Колективне сільськогосподарське підприємство «Таврія» (код ЄДРПОУ — 03750960), розташоване за адресою: 70521, Запорізька область, Оріхівський р-н, с. Микільське, вул. 40 років Перемоги, 52, визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Архипова Ю. І. (ліцензія АБ № 176276 від 30.09.05 р.); адреса: 69013, м. Запоріжжя, вул. Радищева, 85; тел. 8 (061) 217-98-59, 8 (050) 341-98-59).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру стосовно товариства з обмеженою відповідальністю «ПРОНТ» (03127, м. Київ, пр-т 40-річчя Жовтня, 100/2; код ЄДРПОУ 32525554), постанова № 23/542-б від 21.11.2006 р.

Ліквідатором по цій справі призначено арбітражного керуючого Бенедюка Сергія Степановича (03110, м. Київ, а/с 157, ліцензія серії АВ № 081128 від 17.07.2006 р.).

Претензії кредиторів по цій справі приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення за адресою ліквідатора та господарського суду міста Києва.

Вважати недійсним загублений Державний акт на право власності на земельну ділянку, серія IV - КВ №049454, виданий Петрову Сергію Володимировичу на підставі рішення Шпитківської с/р від 25 жовтня 1997 р. за №105. Площа 0,12 га.

Земельна ділянка розташована: с. Шпитьки, ст. Кочур.

Цільове призначення: для ведення садівництва. Акт зареєстровано в книзі записів реєстрації державних актів за №182.

Постановою від 16.10.06 р. у справі № 20/115б Господарським судом Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3А) приватне підприємство «Авангард Інвест Компані» (ідентифікац. код № 33241257, м. Луганськ, вул. Краснознаменна, 14) визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Островського Вадима Анатолійовича (91016, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, буд. 2, кв. 32; ліцензія АБ № 116234 від 19.01.05 р.).

Господарським судом Дніпропетровської області постановою від 14.11.2006 р. у справі № Б26/156-06 визнав товариство з обмеженою відповідальністю «Істок-Сервіс», код ЄДРПОУ 31313167, юридична адреса: 52001, Дніпропетровська обл., Дн-ський р-н, м. Підгороднє, вул. Робоча, 16, кв. 1, банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Чеснову Наталію Володимирівну, ліцензія АБ № 216702 від 14.02.2005 р. (49033, м. Дніпропетровськ, а/с 2047, тел. (0562)-36-10-75; 38-56-19).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Інформація
про відкриті торги (у формі аукціону на пониження ціни)
по реалізації цінних паперів, які належать боржнику
ПП «Фірма Альтера» (код ЄДРПОУ 32979151),
що знаходиться в процедурі ліквідації:

Лот №1

Вид цінного паперу	Емітент	Код ЄДРПОУ	Номінальна вартість, грн.	Кількість, шт.	Загальна номінальна вартість, грн.
Акція іменна проста	ВАТ «НВО «Спецсталь»	33262429	0,25	37946000	9486500,00

За початковою ціною 9486500,00 грн. без ПДВ.

Для участі в торгах потенційним покупцям не пізніше ніж за 1 день до початку торгів слід подати ліквідатору ПП «Фірма Альтера» заявку, необхідні документи визначені правилами проведення торгів та внести в безготівковому порядку гарантійний внесок в розмірі 1% від початкової ціни цінних паперів на рахунок ПП «Фірма Альтера» №26005000259001 у ВАТ «Агрокомбанк», МФО 322302, код ЄДРПОУ 32979151.

Торги відбудуться о 12:00 12 грудня 2006 року за адресою: м. Київ, вул. Велика Васильківська (стара назва Червоноармійська), буд. 118, кв. 54.

З усіх питань ознайомлення, організації та проведення торгів слід звертатись до організатора торгів за тел. 287-15-67 у робочі дні до 18:00.

ТОВ КУА «Бонум Груп» повідомляє :

реєстрації відкритого диверсифікованого пайового інвестиційного фонду «Бонум Оптимум» здійснено 08.09.06 р., реєстраційний код за ЄДРІСІ 211466, свідоцтво про внесення до Єдиного державного реєстру інститутів спільного інвестування № 466 від 08.09.06 р.;

реєстрації пайового венчурного інвестиційного фонду «Бонум нерухомість» недиверсифікованого виду закритого типу здійснено 08.09.06 р., реєстраційний код за ЄДРІСІ 233467, свідоцтво про внесення до Єдиного державного реєстру інститутів спільного інвестування № 467 від 08.09.06 р.

Господарським судом Одеської області (65009, м. Одеса, пр-т Шевченко, 29) постановою № 2/328-06-10978 від 14.11.2006 р. ПП «Фокус» (м. Одеса, вул. Марсельська, 11, кв. 37) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено Нігреєва О. І.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) постановою від 02.11.2006 р. по справі № 43/149 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру ТОВ «Юстав» (02156, м. Київ, вул. Матеюка, 4, Код 24590041, рах. № 26005961 в АППБ «Аваль», МФО 300335).

Ліквідатором банкрута призначено Щербаня О. М., ліцензія АБ № 271582 від 30.11.2005 р., поштова адреса: 01030, м. Київ, а/с 157.

Постановою господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) від 26.10.2006 року по справі № 23/405-б визнано банкрутом ТОВ «МКЛ» (юридична адреса: 01119, м. Київ, вул. Сім'ї Хохлових, 8, код ЄДРПОУ 25412761) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Кабаєва Гліба Валентиновича (04071, м. Київ-71, вул. Костянтинівська, 8, а/с 81, ліцензія АА № 719773 від 27.01.2004 року).

Господарським судом Львівської області (м. Львів, вул. Личаківська, 128) ухвалою від 31.10.2006 р. по справі №6/35-4/18 порушено справу про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «ЛВ-Консалтинг» (м. Львів, вул. Тарнавського, 120/25, код ЄДРПОУ 31588330, р/р 26062019371 в ЛФ КБ «Укркредитбанк», МФО 325871).

Ухвалою від 31.10.2006 р. по даній справі введено процедуру розпорядження майном. Розпорядником майна ТзОВ «ЛВ-Консалтинг» призначено арбітражного керуючого Онушканича Ярослава Васильовича (ліцензія АБ №271689 від 06.02.2006 р., адреса: 79031, м. Львів, вул. Стрийська, 71б/3.

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Ухвалою господарського суду Черкаської області (18000, м. Черкаси, бульвар Шевченка, 307) № 01/5001 від 09.10.2006 року щодо дочірнього підприємства «Шрамківський машинобудівний завод» відкритого акціонерного товариства «Більшовик» (19812, Черкаська область, Драбівський район, смт. Шрамківка, вул. Чапаєва, буд. 3, код ЄДРПОУ 24416355, рахунок № 260081977 в ЧОД АППБ «Аваль», МФО 354411) порушено справу про банкрутство.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Левченка В. М. (Ліцензія № 216860 від 10.03.05 р., м. Черкаси, пров. Транспортний, 19).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Львівської області (79014, вул. Личаківська, 128, м. Львів) постановою від 20.10.06 по справі № 6/69-29/97 визнано ПП «Зелений дім» банкрутом, юридична (поштова) адреса: 79054, м. Львів. вул. Яворницького, 5/36, ЄДРПОУ 32409389. Рахунки у банках відсутні.

Відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Сибаля Андрія Михайловича, ліцензія серія АБ № 271779 від 14.04.06, який проживає: 79000, м. Львів, вул. Дорошенка, 61/5.

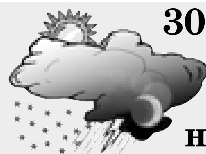
Печатки, штампи, свідоцтво про державну реєстрацію, статутні документи підприємства вважати недійсними.

КСП «Щорса»,

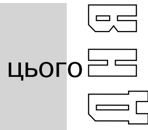
код 00707159, повідомляє про проведення загальних зборів колишніх членів (співвласників) КСП «Щорса», які відбудуться 02 грудня 2006 р. о 10:00 за адресою: Харківська обл., Нововодолазький р-н, смт. Нова Водолага, вул. П. Лумумби, буд. 1, тел.: 8-057-241-38-2-16.

Порядок денний:

1. Затвердження Положення про комісію з організації вирішення майнових питань, що виникають у процесі реформування КСП ім. Щорса.
2. Визначення персонального складу Комісії з організації вирішення майнових питань, що виникають у процесі реформування КСП ім. Щорса.
3. Розгляд питання щодо виділення в натурі індивідуального визначених об'єктів із складу майна реорганізованого КСП ім. Щорса та передачу їх у власність.



30 листопада в Україні буде хмарно з проясненнями, без істотних опадів, місцями туман. Температура вночі від 2° морозу до 3° тепла, на Південному узбережжі Криму 2—7° тепла; вдень 3—8° тепла, на крайньому півдні та заході до 12°, у східних областях 0—5° тепла

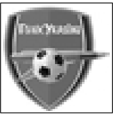


29 ЛИСТОПАДА

■ 1661. Засновано Львівський університет. ■ 1830. У Королівстві Польському, а також на території Литви, Білорусії і Правобережної України спалахнуло повстання поляків проти царату. ■ 1876. Народився актор Григорій Маринич. У 1925—57 рр. працював у Дніпропетровському український муздрамтеатрі. ■ 1906. В Одесі народився Роман Кармен, кінооператор-документаліст. ■ 1931. Народився футболіст київського "Динамо", чемпіон Європи 1960 року Юрій Войнов. ■ 1941. З Москви розпочалось радіомовлення українською мовою для окупованої України і для Канади.

■ СПОРТ

П'ятий старт



Футзал. У понеділок стартував п'ятий, можна сказати ювілейний, турнір команд засобів масової інформації «Кубок «Голосу України».



Перший день особливих сюрпризів не приніс. От тільки команда телеканалу «Інтер», котра не раз вибороювала друге місце в наших змаганнях, наразилася на серйозний опір з боку репортерів газети «Команда». Мінімальна перемога інтерівців — 3:2.

Незмінний переможець турнірів — «Голос України» — досить переконливо переграв колег-суперників із «Українського футболу» — 11:1. Решта результатів першого дня: "Новий канал" — «Спорт-Экспресс в Украине». 9:4. Телекомпанія «Поверхность» — «Комсомольская правда в Украине». 4:2.

За регламентом учасники зіграють груповий етап, потім півфінали і матчі за призові місця.

На знімку: фрагмент матчу «Голос України» — «Український футбол», атакує гравець команди господарів Богдан Сліпко, котрий забив два м'ячі.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Тепер — канікули

Футбол. Чемпіонат країни. Вища ліга. 16-й тур.

«Кривбас» — «Шахтар». 0:1. 7 000 глядачів. **Гол:** Воробей, 80.

	В	Н	П	М	О
1. «Динамо»	**13**	**3**	**0**	**38—12**	**42**
2. «Шахтар»	**12**	**2**	**2**	**36—6**	**38**
3. «Металіст»	**8**	**5**	**3**	**18—13**	**29**
4. «Арсенал»	6	6	3	17—16	24
5. «Дніпро»	5	9	2	14—9	24
6. «Карпати»	6	4	5	12—15	22
7. «Таврія»	6	3	7	14—15	21
8. «Металург» Д	5	6	5	14—16	21
9. «Чорноморець»	5	5	6	20—23	20
10. «Кривбас»	4	8	4	17—19	20
11. «Ворскла»	4	4	8	12—17	16
12. «Металург» Зп	3	7	6	9—18	16
13. «Іллічівець»	4	3	9	13—20	15
14. ФК «Харків»	3	4	9	14-27	13
15. «Зоря»	**2**	**6**	**8**	**13—24**	**12**
16. «Сталь»	**2**	**3**	**11**	**10—27**	**9**

Отже, в чемпіонаті зіграно перше коло і один тур другого. Турнір іде на зимові канікули і поновиться в березні наступного року. Але футбольне життя в Україні не припиняється. Ще має відбутися відкладений матч у Львові між «Карпатами» і київським «Арсеналом» (2 грудня). Кубкові поєдинки 1/4 фіналу призначено на 1—2 і 9—10 грудня («Динамо»— «Дніпро», ПФК «Севастополь» — «Шахтар», «Іллічівець» — «Металіст», «Сталь», Дніпродзержинськ — «Таврія»). Нарешті, «Шахтар» і «Динамо» зіграють матчі Ліги чемпіонів проти «Олімпіакоса» і мадридського «Реала» (донечкани в гостях — 5 грудня, кияни вдома — 6 грудня).

Тріумф Каннаваро

Французьке видання «France Football» оголосило володаря «Золотого м'яча—2006». Отже, найкращим європейським футболістом року названо оборонця збірної Італії і мадридського «Реала» **Фабіо Каннаваро.** Переможець набрав в опитуванні спортивних видань континенту 173 очки.

Друге місце — у Джанлуїджі Буффона («Ювентус») — 124, третє — Тьєррі Анрі («Арсенал») — 121. Далі йдуть: Роналдіньйо («Барселона») — 73, Зінедін Зідан (завершив кар'єру) — 71, Самюель Ето'О («Барселона») — 67, Мирослав Клозе («Вердер») — 29, Дідьє Дрогба («Челсі») — 25, Андреа Пірло («Мілан») — 17, Йенс Леманн («Арсенал») — 13, Деку («Барселона»), Кака («Мілан») — по 11, Франк Рібері («Марсель») — 9, Кріштіану Роналду («Манчестер Юнайтед»), Дженнаро Гаттузо («Мілан»), Патрік Вієйра («Інтер») — по 5, Френк Лемпард («Челсі»), Лукаш Подольскі («Баварія»), Карлос Пуйоль («Барселона») — по 3, Жунін'ьо Пернамбукано («Ліон»), Ліонель Мессі («Барселона»), Джон Террі («Челсі»), Лука Тоні («Фіорентина»), Джанлука Дзамбротта («Барселона») — по 2, Філіп Лам («Баварія»), Давід Вілья («Валенсія») — по 1.

Добірку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Лідери галузі зв'язку

Названо близько 80 лауреатів ІІ всеукраїнської акції «Лідер мережі зв'язку та інформатизації України 2006».

Цього разу громадської відзнаки, що її заснували торік Комітет Верховної Ради України з питань транспорту і зв'язку та Міністерство транспорту та зв'язку України, удостоєні зокрема УДППЗ «Укрпошта», ДП «Преса», Дніпропетровський, Житомирський та Запорізький обласні радіотелепередавальні центри, кур'єрська авіапошта України та низка вітчизняних телерадіомовних і телекомунікаційних компаній. Це — результат опитування, який проводили протягом року серед державних установ і громадських організацій. Висувати кандидатів отримали право органи державного управління, авторитетні фахівці, місцеві органи виконавчої влади та окремі громадяни.

Церемонію нагородження, що відбулася днями в колонному залі Національної філармонії України, провели народний депутат України, перший заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань транспорту і зв'язку Сергій Чукмасов та заступник директора Державного департаменту з питань зв'язку та інформатизації Едуард Бєлов. Лідери галузі зв'язку та сфери інформатизації за другою всеукраїнською акцією представляють різні напрями: телекомунікації, поштовий зв'язок, телерадіокомплекс та науково-виробничий комплекс, Інтернет, виробництво та постачання.

Марина КРИВДА.

■ АРХІВАРІУС

«Укриття» для України

30 листопада 1986 року Державна приймальна комісія прийняла на технічне обслуговування законсервований енергоблок № 4 Чорнобильської АЕС. Роботи, які тривали в надзвичайно важких умовах з 20 травня 1986 року, було завершено. Об'єкт отримав назву «Укриття 4-го блока ЧАЕС».

Реалізація завдання урядової комісії про довгострокову консервацію зруйнованого 4-го блока ускладнювалася надзвичайно високим рівнем радіоактивним випромінюванням, відсутністю достовірної інформації про ступінь руйнування 4-го блока та досвіду ліквідації подібних аварій. За основу майбутнього «саркофага» було взято ескізний проект, розроблений спеціалістами Всесоюзного науково-дослідного та проектного інституту енергетичних технологій (ВНДПІЕТ) під керівництвом професора В. Курносова.

Будівництво тривало 206 днів та ночей. Лише будівельників у ньому було залучено близько 90 тисяч осіб. Під час будівництва «саркофага» укладено понад 400 тис. куб. м бетону та змонтовано 7 000 тонн металоконструкцій.



У «Висновку про надійність та довговічність конструкцій покриття... блока № 4 Чорнобильської АЕС» сказано: «Враховуючи низьку швидкість корозії в умовах роботи конструкцій при виконанні захисних покриттях, можна вважати забезпеченим термін їх служби: з труб —30—40 років, з балок — 30 років». 30 листопада 2006 року об'єкту «Укриття» виповнється 20 років.

На знімку: будівництво «саркофага» завершено!

Юрій ПЕРЕБАЄВ.

Фото з фондів Укрінформу.

Погані новини навряд чи заборонять

Вітчизняні теленовини поступово перетворюються на кримінальні хроніки. Сюжети рясніють сценами насилля. Повідомлення про резонансні злочини, вбивства на замовлення, стихійні лиха надходять звідусіль.

На все це можна поскаржитися до Національної ради з питань телебачення і радіомовлення. Щоправда, навряд чи там допоможуть.

— Коли отримуємо скаргу, пишемо про це телекомпанії або говоримо з керівниками у приватному режимі, — каже заступник голови Нацради Ігор Курус. — Але заборонити нічого не можемо, адже нас одразу звинуватять у цензурі.

Якість новин є проблемою не лише для України. Голова комітету «Рівність можливостей» Олександр Чекмишев розповідає, що у світі про це й досі гаряче дискутують.

— Часом ця дискусія набуває кумедних форм, — зазначає він. — Скажімо, під час війни в Іраку частина телекомпаній США уклали між собою неписану угоду. Коли в кадрі є труп американців чи союзників, то його показують дальнім кадром. І це лише тоді, коли не показати його взагалі просто неможливо. А трупи ворогів можна було показувати завжди і крупним планом.

Чіткіші норми у європейських журналістів, продовжує Олександр Чекмишев. Там є усталені правила показу сцен насильства, як-от — наслідки теракту чи звичайного ДТП.

А українські репортери, на його думку, залякуванням глядачів намагаються сподобатися. Адже використання шокуючих кадрів привертає увагу, а також створює у пересічного споживача ілюзію, ніби в нього не все так погано, як у тих, хто потрапив на телеекран.

Наталія ОВДІЄНКО.

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ,**
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

▸ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

▸ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

▸ Рукописів не повертаємо.

▸ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

▸ При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Ⓟ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2007 рік: для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 10,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.

Зам. 257

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 4385

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

